

Dziennik Urzędowy C 143

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53
2 czerwca 2010

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>		
OPINIE		
Rada		
2010/C 143/01	Opinia Rady w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2009–2012 przedstawionego przez Belgię	1
2010/C 143/02	Opinia Rady w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2009–2012 przedstawionego przez Litwę	6
2010/C 143/03	Opinia Rady w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2009–2014 przedstawionego przez Luksemburg	12
2010/C 143/04	Opinia Rady w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2009–2012 przedstawionego przez Polskę	17
II <i>Komunikaty</i>		
KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja Europejska		
2010/C 143/05	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń ⁽¹⁾	22

PL

Cena:
3 EUR

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 143/06	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5874 – Barclays/Blackstone/Portfolio Hotels) ⁽¹⁾	25
2010/C 143/07	Komunikat zgodnie z artykułem 12 paragraf 5 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 w sprawie informacji dostarczanej przez władze celne państw członkowskich, dotyczącej klasyfikacji towarów w nomenklaturze celnej	26

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2010/C 143/08	Stopa procentowa stosowana przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących: 1,00 % na dzień 1 czerwca 2010 r. – Kursy walutowe euro	27
---------------	--	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2010/C 143/09	Zawiadomienie w sprawie wniosku o zezwolenie na prowadzenie prac poszukiwawczych węglowodórów ciekłych i gazowych, o nazwie „Costa del Sole” – Republika Włoska – Region Sycylia – Regionalna Dyrekcja ds. Energii i Usług Publicznych – Regionalny Wydział ds. Energii – Biuro Regionalne ds. Węglowodórów i Geotermii (U.R.I.G.)	28
---------------	--	----

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2010/C 143/10	Zawiadomienie dotyczące środków antidumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych lodówek side-by-side pochodzących z Republiki Korei: zmiana adresu przedsiębiorstwa, któremu przyznana została indywidualna stawka cła antidumpingowego	30
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

RADA

OPINIA RADY

w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2009–2012 przedstawionego przez Belgię

(2010/C 143/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada przeanalizowała przedstawiony przez Belgię zaktualizowany program stabilności, który obejmuje lata 2009–2012.
- (2) Załamanie się wymiany handlowej na świecie, a także coraz mniejsze zaufanie i zanikający efekt bogactwa oraz zaostrzenie warunków udzielania kredytów doprowadziły do gwałtownego skurczenia się gospodarki belgijskiej na przełomie lat 2008 i 2009. Choć pogorszenie koniunktury gospodarczej było bardzo gwałtowne, w drugiej połowie 2009 r. nastąpiło dość zdecydowane odwrócenie tej tendencji, częściowo w wyniku działania czynników przejściowych, w tym (krajowych i zagranicznych) pakietów środków stymulujących oraz pozytywnego wpływu poziomu zapasów.

Oczekuje się, że w pierwszej połowie 2010 r. nastąpi ponowne spowolnienie wzrostu wskutek dalszego działania takich negatywnych czynników jak restrukturyzacja instytucji finansowych, dalszy wzrost bezrobocia oraz małe wykorzystanie potencjału. Chociaż ze względu na dużą otwartość belgijskiej gospodarki ożywienie mogłoby ulec znacznemu przyspieszeniu na skutek poprawy sytuacji w handlu na świecie, zakres działania tego czynnika może być ograniczony w wyniku obniżenia konkurencyjności kosztowej Belgii w ostatnich latach. Pogorszenie koniunktury gospodarczej miało znaczny nega-

tywny wpływ na finanse publiczne. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych uległ pogorszeniu z 1,2 % PKB w 2008 r. do 5,9 % PKB w 2009 r. Ponadto chociaż relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB zmniejszyła się w latach 2000–2007 w wyniku ogólnie ostrożnej polityki budżetowej, wskaźnik ten zaczął ponownie rosnąć w 2008 r. na skutek interwencji w sektorze finansowym (do 97,9 % w 2009 r.). Dnia 2 grudnia 2009 r. Rada przyjęła decyzję stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu budżetowego w Belgii i wydała zalecenie dokonania korekty tego deficytu do 2012 r. poprzez średni roczny wysiłek fiskalny na poziomie 0,75 % PKB. Znaczne pogorszenie stanu finansów publicznych w połączeniu z ponadprzeciętnym wpływem starzenia się społeczeństwa na budżet oraz znacznymi zobowiązaniami warunkowymi powstałymi w następstwie działań zmierzających do stabilizacji systemu finansowego wymagają trwałej konsolidacji budżetowej i reform strukturalnych w celu zapewnienia stabilności finansów publicznych w długim okresie.

- (3) Choć spadek faktycznego PKB, jaki odnotowano w warunkach obecnego kryzysu, ma w znacznej mierze charakter cykliczny, to poziom produktu potencjalnego również uległ negatywnemu wpływowi. Kryzys może ponadto wpłynąć na wzrost potencjalny w średniej perspektywie za sprawą zmniejszenia inwestycji, ograniczeń w dostępie do kredytów i wzrostu bezrobocia strukturalnego. Skutki kryzysu gospodarczego pogłębiają ponadto negatywny wpływ starzenia się społeczeństwa na produkt potencjalny i długoterminową stabilność finansów publicznych. W tej sytuacji istotne będzie przyspieszenie tempa reform strukturalnych w celu wsparcia wzrostu potencjalnego. W szczególności duże znaczenie ma dla Belgii podjęcie reform w celu zwiększenia konkurencyjności, przede wszystkim w sektorach sieciowych, oraz w celu zwiększenia podaży pracy, w tym reform rynku pracy (m.in. systemu kształtowania wynagrodzeń i zachęt do podejmowania pracy) oraz systemu emerytalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przywołane w niniejszym tekście są dostępne na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (4) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że po spadku o 3,1 % w 2009 r. realny PKB wzrośnie o 1,1 % w 2010 r., a następnie przyspieszy i wzrośnie do 1,7 % w 2011 r. i do 2,2 % w 2012 r. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. oczekuje się, że roczny wzrost PKB będzie nieznacznie dodatni w 2010 r. (0,6 %) i zwiększy się do 1,5 % w 2011 r. Prognoza ta wydaje się jednak zaniżona, zważywszy na najnowsze informacje, w tym lepszy niż oczekiwano wynik za drugą połowę 2009 r. Choć w prognozowanej strukturze wzrostu nieznacznie przecenia się udział popytu krajowego we wzroście w 2010 r., to w późniejszym okresie wydaje się ona realistyczna. Z dostępnych obecnie informacji⁽¹⁾ wynika zatem, że zawarte w programie założenia dotyczące wzrostu są zasadniczo realistyczne, natomiast struktura wzrostu w 2010 r. jest optymistyczna. Przedstawione w programie prognozy dotyczące inflacji wydają się realistyczne. Z drugiej strony założenia dotyczące wzrostu wynagrodzeń wydają się zawyżone, ponieważ niższy wzrost kosztów pracy w innych krajach strefy euro prawdopodobnie doprowadzi do pewnej presji na wzrost płac w Belgii w sytuacji wysokiego bezrobocia. Ponadto prognozowany wzrost kosztów pracy na jednego pracownika znacznie przekracza prognozowany wzrost wydajności.
- (5) W programie oszacowano, że w 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 5,9 % PKB. Znaczny wzrost deficytu z poziomu 1,2 % PKB w 2008 r. odzwierciedla w dużej mierze wpływ kryzysu na finanse publiczne, ale wynika również z zastosowania środków stymulacyjnych o wartości 0,5 % PKB, które rząd przyjął zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej. Pogorszenie odzwierciedla głównie wzrost udziału wydatków w PKB. W programie planuje się, że kurs polityki budżetowej stanie się restrykcyjny w latach 2010 i 2011, a w jeszcze większym stopniu w roku 2012, co ma na celu dokonanie korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. i przywrócenie długoterminowej stabilności finansów publicznych. Jest to zasadniczo zgodne z zalecaną przez Radę strategią wyjścia, również ze względu na wysoką relację długu publicznego do PKB i ponadprzeciętny wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet.
- (6) W programie szacuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie 4,8 % PKB w 2010 r. zgodnie z zaleceniem Rady przyjętym dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7. Prognozowany deficyt w budżecie federalnym na 2010 r. wynosi 5,6 % PKB. Obniżenie celu budżetowego na 2010 r. odzwierciedla bardziej optymistyczne prognozy makroekonomiczne w aktualizacji programu (obniżenie deficytu o około 0,3 % PKB) oraz fakt, że budżet federalny nie uwzględni działań konsolidacyjnych o wartości 0,5 % PKB planowanych przez inne szczeble administracji. Zgodnie z aktualizacją programu wskaźnik dochodów wzrośnie z poziomu 47,7 % PKB w 2009 r. do 49,1 % w 2010 r., podczas gdy wskaźnik wydatków wzrośnie z 53,7 % do 53,9 % PKB. W programie wskazano poprawę deficytu strukturalnego (tj. salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, przeliczonego przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programie zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką) z 3,8 % PKB w 2009 r. do 3,4 % PKB w 2010 r. Biorąc pod uwagę, że w programie niektóre tymczasowe środki stymulujące w 2009 r. (0,2 % PKB) zostały sklasyfikowane jako działania jednorazowe, ogólna korekta wynosiłaby 0,5 % PKB. Poprawa salda strukturalnego w 2010 r. jest wynikiem działań konsolidacyjnych odpowiadających około 1 % PKB. Działania te obejmują zwiększenie podatku dochodowego od osób fizycznych we Flandrii, podwyżkę akcyzy, wyższe podatki od przedsiębiorstw, pozapodatkowe dochody pochodzące z sektora bankowego i od producentów energii jądrowej oraz oszczędności w zakresie zużycia pośredniego i wynagrodzeń. Są one częściowo równoważone przez ekspansywną tendencję wzrostową w zakresie wydatków w wyniku uprzednio podjętych działań i wpływu starzenia się społeczeństwa na budżet (około 0,5 % PKB). Udział działań jednorazowych jest bardzo ograniczony (poniżej 0,1 % PKB).
- (7) Głównym celem średniookresowej strategii budżetowej jest skorygowanie nadmiernego deficytu do 2012 r. zgodnie z zaleceniem Rady przyjętym dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7 oraz osiągnięcie równowagi budżetowej zarówno w ujęciu nominalnym, jak i strukturalnym do 2015 r. W związku z tym celem programu jest poprawa deficytu nominalnego z 5,9 % PKB w 2009 r. do 4,8 % w 2010 r., 4,1 % w 2011 r. i 3 % w 2012 r. Saldo pierwotne wykazuje nieznacznie większą poprawę ze względu na planowany wzrost wydatków z tytułu odsetek o 0,2 % PKB w okresie objętym programem. Deficyt strukturalny (przeliczony w oparciu o informacje zawarte w programie) zmniejszy się z 3,8 % PKB w 2009 r. do 3,4 % PKB w 2010 r., 2,9 % PKB w 2011 r. i 2,2 % PKB w 2012 r. Po korekcie odpowiadającej 0,5 % PKB w 2010 r. w programie przewidziano korektę na poziomie odpowiednio 0,5 % i 0,75 % PKB w 2011 r. i 2012 r., co daje średni poziom ponad 0,5 % PKB rocznie przez cały okres objęty programem. Stanowi to nieco poniżej 0,75 % PKB średniego wysiłku fiskalnego zalecanego na podstawie art. 126 ust. 7, ponieważ ścieżka opiera się na lepszych założeniach makroekonomicznych. Korekta wydaje się być nieco skoncentrowana na ostatnich latach okresu objętego programem i opiera się w większym stopniu na wzrostach dochodów niż na ograniczaniu wydatków. Korekta oparta jest na znacznym ograniczeniu deficytu rządu federalnego i mniejszych obniżkach deficytów systemu zabezpieczenia społecznego oraz regionów i wspólnot. Rząd nie planuje działań jednorazowych. Działania wspierające realizację celu na 2011 r. pozostają częściowo nieokreślone, natomiast na 2012 r. nie określono żadnych działań.

⁽¹⁾ Ocena uwzględnia w szczególności prognozę służb Komisji z jesieni 2009 r., a także inne informacje, które uzyskano od tego czasu.

W programie potwierdzono zobowiązanie do realizacji średniookresowego celu budżetowego, tj. 0,5 % PKB nadwyżki budżetowej w ujęciu strukturalnym. Zważywszy na najnowsze prognozy i poziom zadłużenia, średniookresowy cel budżetowy jest zgodny z celami paktu; w programie nie przewidziano jednak jego realizacji w okresie objętym programem.

- (8) Wyniki budżetowe mogą okazać się nieco gorsze niż prognozowano w programie. W 2010 r. może to być spowodowane możliwym zawyżeniem szacunków dotyczących podatków od przedsiębiorstw. Ponadto działania wspierające osiągnięcie tych wyników są częściowo nieokreślone na 2011 r., natomiast na 2012 r. nie określono żadnych działań. Dodatkowo dość optymistyczny scenariusz makroekonomiczny, obejmujący prognozy dotyczące stosunkowo wysokiego wzrostu wynagrodzeń, może doprowadzić do gorszych wyników budżetowych niż oczekiwano. Rząd zaoferował ponadto znaczne gwarancje dla sektora bankowego, które w przypadku ich wykorzystania mogą przyczynić się w przyszłości do wzrostu deficytu i długu, chociaż część kosztów wsparcia rządowego na rzecz sektora finansowego mogłaby także zostać odzyskana w przyszłości. Ponadto realizacja celów i korekta nadmiernego deficytu do 2012 r. mogą nie zostać w pełni zapewnione, ponieważ w pewnym stopniu działania są skoncentrowane na ostatnich latach okresu objętego programem, a cel wynoszący 3 % PKB w 2012 r. nie pozostawia marginesu bezpieczeństwa, zważywszy na dotychczasowe wyniki realizacji celów budżetowych.
- (9) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych szacuje się w 2009 r. na poziomie 97,9 % PKB, tj. wyższym niż poziom 89,8 % w poprzednim roku. Wzrost ten wynika ze znacznego wzrostu deficytu i ujemnego wzrostu PKB. Wskaźnik zadłużenia brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2009 r. znacznie przekraczał wartość referencyjną określoną w traktacie i zgodnie z programem jego zwykła tendencja utrzymuje się do 2011 r. (do poziomu 101,4 % PKB). W 2012 r. wskaźnik ten ma spaść nieznacznie do 100,6 % PKB. Przyszły wzrost jest głównie wynikiem utrzymujących się wysokich deficytów sektora instytucji rządowych i samorządowych. W świetle zagrożeń dla realizacji celów budżetowych ewolucja wskaźnika zadłużenia może się kształtować mniej korzystnie niż prognozowano w programie, szczególnie począwszy od 2011 r. Zagrożenia związane z ewentualną potrzebą dalszego wsparcia sektora finansowego wydają się ograniczone w obecnej sytuacji.
- (10) Ze średniookresowych prognoz dotyczących długu, w których zakłada się stopniowy powrót tempa wzrostu PKB do poziomów przewidywanych przed kryzysem i przywrócenie obciążeń podatkowych do przedkryzysowego poziomu, a także przewiduje wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, wynika, że ustalona w programie strategia budżetowa – jeżeli będzie realizowana w obecnej formie i bez dalszych zmian w polityce – nie byłaby wystarczająca, aby ustabilizować relację długu do PKB w terminie do roku 2020, w związku z czym konsolidację należy kontynuować również po zakończeniu okresu objętego programem.
- (11) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest wyraźnie silniejszy niż średni wpływ w UE, co wynika głównie ze stosunkowo dużego wzrostu wydatków na emerytury w relacji do PKB w nadchodzących dekadach. Przewidziana w programie sytuacja budżetowa w 2009 r. zwiększa wpływ starzenia się społeczeństwa na lukę w długoterminowej stabilności finansów publicznych. Do zmniejszenia zagrożeń dla długoterminowej stabilności finansów publicznych, które w sprawozdaniu Komisji z 2009 r. na ten temat⁽¹⁾ oceniono jako średnie, przyczyniłoby się osiągnięcie nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej oraz realizacja reform rynku pracy i systemu zabezpieczenia społecznego, a szczególnie dalszej reformy systemu emerytalnego zmierzającej do ograniczenia prognozowanego znacznego wzrostu wydatków na emerytury.
- (12) Korzystne dla ram budżetowych w Belgii jest istnienie niezależnych instytucji budżetowych. Liczbowe reguły budżetowe i średniookresowe ramy budżetowe wydają się jednak słabe, co w przeszłości przekładało się na częste przekroczenia założeń. W programie zapowiedziano różne udoskonalenia, w tym zawarcie wieloletnich porozumień budżetowych między wszystkimi szczeblami administracji, pewne działania zmierzające do wprowadzenia wieloletniego planowania budżetowego na poziomie federalnym, częste i rygorystyczne kontrole budżetowe oraz plan mający na celu usprawnienie systemu sprawozdawczości podsektora lokalnego. Nie wyczerpuje to jednak możliwości poprawy ram budżetowych. W szczególności brakuje wykonalnych wieloletnich pułapów wydatków.
- (13) Belgia musi sobie poradzić z wysokim ogólnym obciążeniem podatkowym w połączeniu z wysokim poziomem wydatków publicznych. Rząd podjął szereg działań w celu przeprowadzenia reformy systemu podatkowego, w tym znacznych obniżek podatków od dochodów z pracy i w mniejszym stopniu podatków od przedsiębiorstw. Pomimo tych działań rynek pracy wciąż charakteryzuje się (również wskutek interakcji z systemem świadczeń dla bezrobotnych) znacznym brakiem aktywności, bezrobociem i pułapką niskich płac. W sytuacji rygorystycznej konsolidacji budżetowej niezbędne będzie pełne zrekomensowanie dalszych cięć podatków od dochodów z pracy. Po stronie wydatków wzrost wydatków pierwotnych przekroczył nominalny wzrost PKB w okresie 2000–2009. Planowana reforma systemu emerytalnego jest zalecanym działaniem, które może mieć znaczny pozytywny wpływ na budżet i wzrost potencjalny.
- (14) Podsumowując, w 2010 r. strategia budżetowa określona w programie jest spójna z zaleceniami Rady przyjętymi zgodnie z art. 126 ust. 7. Począwszy od 2011 r., ze względu na zagrożenia, strategia budżetowa może nie być w pełni spójna z zaleceniem Rady przyjętym zgodnie z art. 126 ust. 7. W szczególności działania wspierające realizację celu przewidziane na 2011 r. są określone tylko częściowo, natomiast na 2012 r. nie określono żadnych działań. Dość optymistyczny scenariusz makroekonomiczny w połączeniu z nieco mniejszym, niż zalecano,

⁽¹⁾ W konkluzjach Rady z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie stabilności finansów publicznych „Rada apeluje do państw członkowskich o to, by w przygotowywanych programach stabilności i konwergencji skupiły swoją uwagę na strategiach ukierunkowanych na stabilność” oraz „wzywa Komisję, by wraz z Komitetem Polityki Gospodarczej i Komitetem Ekonomiczno-Finansowym kontynuowała opracowywanie metod służących ocenie długoterminowej stabilności finansów publicznych, tak aby były one gotowe na czas przed przygotowaniem kolejnego sprawozdania na temat stabilności”, które jest przewidziane na rok 2012.

rocznym wysiłkiem fiskalnym stanowi dodatkowe zagrożenie w końcowych latach okresu objętego programem. Ze względu na zagrożenia strategia może okazać się niewystarczająca, by przywrócić tendencję zniżkową wskaźnika długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych, zbliżając ten dług do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie. Dlatego strategię należy wesprzeć w pełni określonymi działaniami począwszy od 2011 r. i rozważyć wprowadzenie dodatkowych działań w celu zapewnienia realizacji celów w przypadku potwierdzenia się zagrożeń. Byłoby to korzystne również ze względu na wysoką relację długu publicznego do PKB w Belgii, ponadprzeciętny koszt starzenia się społeczeństwa dla budżetu oraz znaczne zobowiązania warunkowe wynikające z gwarancji udzielonych sektorowi finansowemu.

- (15) Jeżeli chodzi o wymagania dotyczące danych określone w kodeksie postępowania odnoszącym się do programów stabilności i konwergencji, w programie odnotowano brak pewnych danych obowiązkowych i opcjonalnych⁽¹⁾. W zaleceniach przyjętych dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7, które mają na celu likwidację nadmiernego deficytu, Rada wezwała Belgię również do przedstawienia sprawozdania z postępów poczynionych w realizacji tych zaleceń Rady w oddzielnym rozdziale aktualizacji programów stabilności. Belgia zastosowała się do tego zalecenia poprzez uzupełnienie programu.

Podsumowując, należy stwierdzić, że w następstwie ekspansywnej polityki w 2009 r. zgodnej z Europejskim planem naprawy gospodarczej kurs polityki budżetowej stanie się restrykcyjny w latach 2010 i 2011, a w jeszcze większym stopniu w roku 2012. Kurs ten – jeżeli będzie realizowany w obecnej formie – powinien doprowadzić do korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. zgodnie z zaleceniem przyjętym dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE. Tendencja zwykła relacji długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, który to wskaźnik wzrósł w 2008 r. w wyniku działań podjętych w celu stabilizacji systemu finansowego, utrzyma się do 2011 r., po czym w 2012 r. zacznie ponownie maleć. Pozwoli to na powrót długu do tendencji zniżkowej. Na sytuację budżetową mogą mieć jednak wpływ pewne zagrożenia. W 2010 r. potencjalnie optymistyczne szacunki dotyczące podatków mogą doprowadzić do nieco wyższego deficytu i wymagać podjęcia dodatkowych działań w kontekście przewidywanej kontroli budżetowej. Począwszy od 2011 r. główne zagrożenie będzie wiązać się z faktem, że działania wspierające realizację celu na 2011 r. określono tylko

częściowo i że na 2012 r. nie określono żadnych działań. Ponadto nieco optymistyczne założenia makroekonomiczne w połączeniu ze średnim rocznym wysiłkiem fiskalnym na poziomie nieco poniżej ¾ % PKB zalecanym przez Radę stanowią dodatkowe zagrożenie dla realizacji celów. Rząd Belgii zobowiązał się jednak w programie do podjęcia koniecznych działań nadzwyczajnych, jeżeli wzrost gospodarczy okaże się niewystarczający do osiągnięcia docelowego poziomu deficytu wynoszącego 3 % PKB w 2012 r., i działania te faktycznie mogą być konieczne. Większe skupienie wysiłków na ograniczeniu wydatków również mogłoby być korzystne z punktu widzenia korekty. Ponadto, chociaż w programie zapowiedziano szereg udoskonaleń ram budżetowych, aby wesprzeć działania konsolidacyjne, należy podjąć dodatkowe działania, w szczególności w zakresie wprowadzenia wykonalnych wieloletnich pułapów wydatków.

W świetle powyższej oceny oraz zalecenia przyjętego dnia 2 grudnia 2009 r. na podstawie art. 126 TFUE wzywa się Belgię do:

- (i) zapewnienia osiągnięcia określonego w programie docelowego poziomu deficytu na 2010 r.; określenia działań wspierających realizację celów budżetowych począwszy od 2011 r., tak aby osiągnąć zalecony średni roczny wysiłek fiskalny na poziomie 0,75 % PKB zgodnie z zaleceniem przyjętym na podstawie art. 126 ust. 7; przygotowania się do intensyfikacji wysiłku fiskalnego w przypadku potwierdzenia się zagrożeń związanych z faktem, że scenariusz zawarty w programie jest bardziej optymistyczny niż scenariusz, na którym opiera się zalecenie wydane na podstawie art. 126 ust. 7; skorzystania – zgodnie z zaleceniem w sprawie procedury nadmiernego deficytu – z wszelkich możliwości wykraczających poza wysiłek fiskalny, w tym z lepszej sytuacji gospodarczej, w celu przyspieszenia redukcji wskaźnika długu brutto do poziomu 60 % stanowiącego wartość referencyjną;
- (ii) zapewnienia wysokich nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej i przeprowadzenia reform strukturalnych mających na celu poprawę długoterminowej stabilności finansów publicznych;
- (iii) poprawy jakości finansów publicznych poprzez przyjęcie bardziej rygorystycznych ram budżetowych, co obejmuje stworzenie wykonalnych wieloletnich pułapów wydatków.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2008	2009	2010	2011	2012
Realny PKB (zmiana w %)	PS styczeń 2010	1,0	- 3,1	1,1	1,7	2,2
	KOM listopad 2009	1,0	- 2,9	0,6	1,5	nd.
	PS wrzesień 2009	1,1	- 3,1	0,4	1,9	2,4

⁽¹⁾ W szczególności nie przedstawiono danych na temat salda poszczególnych sektorów.

		2008	2009	2010	2011	2012
Inflacja HICP (%)	PS styczeń 2010	4,5	0,0	1,5	1,7	1,8
	KOM listopad 2009	4,5	0,0	1,3	1,5	nd.
	PS wrzesień 2009	4,5	0,0	1,5	1,6	1,6
Luka produktowa ⁽¹⁾ (procent potencjalnego PKB)	PS styczeń 2010	1,8	- 2,4	- 2,5	- 2,2	- 1,4
	KOM listopad 2009 ⁽²⁾	1,7	- 2,3	- 2,8	- 2,4	nd.
	PS wrzesień 2009	2,0	- 2,3	- 2,9	- 2,3	- 1,5
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PS styczeń 2010	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
	KOM listopad 2009	- 0,2	0,1	0,4	0,3	nd.
	PS wrzesień 2009	- 1,6	- 1,9	- 2,1	- 2,3	nd.
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	48,8	47,7	49,1	49,5	49,8
	KOM listopad 2009	48,8	47,7	48,0	48,2	nd.
	PS wrzesień 2009	48,7	47,9	48,1	48,5	49,2
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	50,0	53,7	53,9	53,6	52,8
	KOM listopad 2009	50,0	53,6	53,8	54,0	nd.
	PS wrzesień 2009	49,9	53,8	54,1	53,9	53,6
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	- 1,2	- 5,9	- 4,8	- 4,1	- 3,0
	KOM listopad 2009	- 1,2	- 5,9	- 5,8	- 5,8	nd.
	PS wrzesień 2009	- 1,2	- 5,9	- 6,0	- 5,5	- 4,4
Saldo pierwotne (% PKB)	PS styczeń 2010	2,6	- 2,3	- 1,10	- 0,4	0,8
	KOM listopad 2009	2,6	- 2,0	- 1,8	- 1,7	nd.
	PS wrzesień 2009	2,5	- 2,0	- 1,9	- 1,2	- 0,1
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽¹⁾ (% PKB)	PS styczeń 2010	- 2,2	- 4,6	- 3,4	- 2,9	- 2,2
	KOM listopad 2009	- 2,1	- 4,6	- 4,3	- 4,5	nd.
	PS wrzesień 2009	- 2,3	- 4,7	- 4,4	- 4,2	- 3,6
Saldo strukturalne ⁽³⁾ (% PKB)	PS styczeń 2010	- 2,2	- 3,8	- 3,4	- 2,9	- 2,2
	KOM listopad 2009	- 2,2	- 4,2	- 4,4	- 4,5	nd.
	PS wrzesień 2009	- 2,3	- 4,7	- 4,4	- 4,2	- 3,6
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	89,8	97,9	100,6	101,4	100,6
	KOM listopad 2009	89,8	97,2	101,2	104,0	nd.
	PS wrzesień 2009	89,7	97,5	101,9	103,9	104,3

Uwagi:

⁽¹⁾ Podane w programie wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji przedstawionych w programie.

⁽²⁾ W oparciu o szacowany potencjalny wzrost w wysokości – odpowiednio – 1,7 %, 1,1 %, 1,0 % i 1,2 % w latach 2008–2011.

⁽³⁾ Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne po skorygowaniu o działania jednorazowe i inne działania tymczasowe. Jak wynika z najnowszego programu, działania jednorazowe i inne działania tymczasowe wynoszą 0,8 % PKB w 2009 r. (działania te przyczyniają się do zwiększenia deficytu); natomiast według prognozy służb Komisji z listopada 2009 r. działania te wynoszą 0,1 % PKB w 2008 r. i 2010 r. (działania te przyczyniają się do zmniejszenia deficytu) oraz 0,5 % PKB w 2009 r. (działania te przyczyniają się do zwiększenia deficytu).

Źródło:

program stabilności (PS); prognozy służb Komisji z jesieni 2009 r. (KOM); obliczenia służb Komisji

OPINIA RADY

w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2009–2012 przedstawionego przez Litwę

(2010/C 143/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada zbadała zaktualizowany program konwergencji na lata 2009–2012 przedstawiony przez Litwę.
- (2) Litwa wychodzi obecnie z jednej z największych recesji w UE. Po kilku latach szybkiego i coraz bardziej niestabilnego wzrostu, napędzanego głównie popytem wewnętrznym i hossa w sektorze nieruchomości, w 2008 r. nastąpiło zahamowanie, gdy pęknięcie krajowej bańki finansowej zostało spotęgowane wpływem światowego kryzysu finansowego, który przyczynił się do zmniejszenia popytu zewnętrznego i gwałtownego ograniczenia dostępu do kredytu. Silny spadek popytu krajowego i umożliwienie wykorzystania mocy produkcyjnych pomogły zmniejszyć istniejące zaburzenia równowagi, obniżyć poziom inflacji i wyeliminować deficyt bilansu płatniczego, głównie poprzez załamanie importu.

Bilans obrotów bieżących, który w latach wysokiej koniunktury był znacząco ujemny i finansowany poprzez import kapitału związany z sektorem bankowym, prowadzący do szybkiego wzrostu zobowiązań zagranicznych netto, osiągnął w 2009 r. szacowaną nadwyżkę odpowiadającą 3,1 % PKB. Litwa pozostaje jednak narażona na znaczne trudności budżetowe z powodu gwałtownego spadku dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych, wynikającego z kurczenia się gospodarki, w powiązaniu z konsekwencjami ekspansywnego kursu polityki budżetowej przed wyborami parlamentarnymi

w 2008 r. Rząd zareagował w zdecydowany sposób poprzez podjęcie konsolidacji budżetowej w celu powstrzymania pogorszenia stanu finansów publicznych i ograniczenia akumulacji zadłużenia, tym samym wspierając między innymi wiarygodność systemu zarządu walutą. Biorąc pod uwagę znaczne zaburzenia równowagi wewnętrznej i zewnętrznej nagromadzone w latach wysokiej koniunktury oraz trudności w przyciągnięciu nowego kapitału międzynarodowego po wystąpieniu światowego kryzysu finansowego, była to rozważna reakcja zgodna z Europejskim planem naprawy gospodarczej. Litwa została jednak objęta procedurą nadmiernego deficytu decyzją Rady z dnia 7 lipca 2009 r. stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu na Litwie. W zmienionym zaleceniu Rady (wydanym dnia 16 lutego 2010 r. na podstawie art. 126 ust. 7) wezwano Litwę do dokonania korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. Konieczna jest zatem ambitna, wsparta reformami strukturalnymi konsolidacja budżetowa (średni roczny wysiłek fiskalny na poziomie 2,25 % PKB). W celu zapewnienia wsparcia dla osłabionej gospodarki Litwa zwiększyła i skoncentrowała na początku okresu objętego programem absorpcję funduszy strukturalnych UE. W trakcie kryzysu gospodarka wykazała dużą elastyczność, ponieważ doszło do znacznej korekty dzięki spadkowi cen i wynagrodzeń. Znaczny wzrost bezrobocia, które może przybrać charakter strukturalny, stanowi jednak duże zagrożenie dla konwergencji w perspektywie długoterminowej. W celu przywrócenia dodatniego i trwałego wzrostu oraz uniknięcia ponownego znacznego zaburzenia równowagi wewnętrznej i zewnętrznej główne wyzwania gospodarcze związane są z zapewnieniem kształtowania wynagrodzeń zgodnie ze zmianami wydajności, z poprawą konkurencyjności i wspieraniem przekształceń sektorowych w kierunku sektorów towarów i usług podlegających wymianie oraz z promowaniem dalszego przedstawiania działalności na produkty średniozaawansowanych i zaawansowanych technologii. Finanse publiczne poddano już znacznym dostosowaniom do oczekiwanego w nadchodzących latach niższego wzrostu, jednak w perspektywie średnioterminowej nadal potrzebne jest zapewnienie dalszych postępów.

- (3) Choć spadek realnego PKB, jaki odnotowano w warunkach obecnego kryzysu, ma w znacznej mierze charakter cykliczny, to kryzys ten miał także negatywny wpływ na poziom produktu potencjalnego. Kryzys może ponadto wpłynąć na wzrost potencjalny w średniej perspektywie, za sprawą zmniejszenia inwestycji, ograniczeń w dostępie do kredytu i wzrostu bezrobocia strukturalnego. Skutki kryzysu gospodarczego potęgują również negatywny wpływ starzenia się społeczeństwa na produkt potencjalny i stabilność finansów publicznych. W tej sytuacji istotne będzie przyspieszenie tempa reform strukturalnych celem wsparcia wzrostu potencjalnego. Duże znaczenie dla Litwy ma w szczególności poprawa zdolności administracyjnych, przyspieszenie wdrażania reform w obszarach opieki zdrowotnej i systemu zabezpieczenia społecznego oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przytoczone w niniejszym tekście są dostępne na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

poprawa jakości szkolnictwa wyższego i oferty w zakresie uczenia się przez całe życie, co przyczyni się do poprawy poziomu kwalifikacji i podniesienia wydajności.

- (4) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że po spadku realnego PKB o 15,0 % w 2009 r. nastąpi jego wzrost o 1,6 % w 2010 r., a następnie przyspieszenie stopy wzrostu PKB do 3,2 % w 2011 r., po czym nastąpi ponowne jej spowolnienie do jedynie 1,2 % w 2012 r. Scenariusz przewiduje dalsze kurczenie się popytu wewnętrznego w 2010 r. w związku z utrzymującym się pogorszeniem sytuacji na rynku pracy, zaostrzonymi warunkami udzielania kredytów i przewidywaną kontynuacją konsolidacji budżetowej. Wzrost w 2010 r. zależy zatem od znacznego ożywienia popytu zewnętrznego, wspartego zwiększeniem udziału w rynku, oraz ożywienia inwestycji w środki trwałe, głównie w oparciu o szybszą absorpcję funduszy strukturalnych UE. Kontynuacja konsolidacji budżetowej przez rząd znajduje odzwierciedlenie w scenariuszu makroekonomicznym. Przewiduje się, że popyt krajowy będzie miał pozytywny udział we wzroście od 2011 r. Z dostępnych obecnie informacji⁽¹⁾ wynika, że scenariusz ten oparty jest na optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego na 2010 r. Choć średnie tempo wzrostu na poziomie 2,2 % przewidziane na dwa ostatnie lata okresu objętego programem wydaje się realistyczne, profil i struktura wzrostu w ciągu tych dwóch lat są znacznie mniej realistyczne. Przedstawione w programie prognozy dotyczące inflacji wydają się realistyczne. Zarówno w programie, jak i w prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że obecny nominalny spadek cen krajowych i płac utrzyma się w 2010 r.

Biorąc pod uwagę spowodowane recesją załamanie importu, wcześniejszy wysoki deficyt bilansu płatniczego zmienił się w nadwyżkę, której utrzymanie przewiduje się również w 2011 r., po czym bilans uzyska wartość nieznacznie ujemną w wyniku ożywienia popytu krajowego. Jest to zasadniczo realistyczny scenariusz, chociaż nadwyżka bilansu płatniczego przewidywana na 2010 r. jest znacznie większa od prognozowanej przez służby Komisji. Przewiduje się, że bezrobocie będzie nadal rosło w 2010 r., a następnie zacznie spadać począwszy od 2011 r. Założenia programu dotyczące polityki pieniężnej i kursu walutowego są spójne z pozostałymi elementami scenariusza makroekonomicznego.

- (5) W programie szacuje się, że w 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 9,1 % PKB. Znaczne pogorszenie deficytu, z poziomu wynoszącego w 2008 r. 3,2 % PKB, odzwierciedla głównie istotny spadek wpływów podatkowych wynikający ze znacznie gorszych wyników gospodarczych (szacowany spadek nominalnego PKB o 16,9 % w porównaniu ze wzrostem o 0,9 % zakładanym w poprzedniej aktualizacji programu konwergencji), mimo podjęcia w ciągu roku znaczących działań na rzecz konsolidacji budżetowej odpowiadających około 8 % PKB. Odnotowano duży spadek dochodów, co odzwierciedla znacznie mniejszą niż przewidywano aktywność gospodarczą, przy czym dochody spadły nawet

bardziej niż wynikałoby to ze standardowych elastyczności. W wyniku znacznego ograniczenia spożycia publicznego, w tym płac w sektorze publicznym, wydatki również zasadniczo spadły w porównaniu z ich poziomem z 2008 r. Restrykcyjne podejście do wydatków było zatem niewystarczające, aby zrównoważyć konsekwencje kryzysu gospodarczego po stronie dochodów. Szacowane pogorszenie salda strukturalnego w 2009 r. należy postrzegać z ostrożnością, ponieważ wyjątkowo zmienna sytuacja gospodarcza może doprowadzić do niewystarczającego uwzględnienia w standardowych elastycznościach skutków gwałtownego pogorszenia koniunktury. Zgodnie z programem planuje się, że polityka budżetowa pozostanie restrykcyjna w roku 2010 i kolejnych latach. Biorąc pod uwagę stosunkowo korzystną sytuację budżetową i gospodarczą Litwy, kontynuacja surowego kursu polityki budżetowej w 2010 r. jest właściwa i zgodna z Europejskim planem naprawy gospodarczej. Zgodnie z zalecaną przez Radę strategią wyjścia oraz w celu osiągnięcia korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. kurs ten powinien przyczynić się do osiągnięcia znacznie stabilniejszej sytuacji finansów publicznych.

- (6) W programie przewiduje się, że w 2010 r. deficyt nominalny spadnie do 8,1 % PKB, podczas gdy w budżecie przyjętym w grudniu 2009 r. planowano deficyt wynoszący 9,5 % PKB, co odzwierciedla poprawę zakładanych perspektyw makroekonomicznych, która nastąpiła od tego czasu. Poprawę w porównaniu z wynikiem szacowanym w 2009 r. można przypisać dalszym znacznym cięciom wydatków – o około 4 % PKB – w szczególności wydatków bieżących sektora instytucji rządowych i samorządowych, w tym płac w sektorze publicznym i świadczeń społecznych. W programie przewiduje się jednak, że udział wydatków w PKB wzrośnie o około 1 punkt procentowy, głównie w wyniku planowanego wzrostu inwestycji i wyższych płatności z tytułu odsetek, przy równoczesnym planowanym dalszym spadku innych kategorii wydatków. Po stronie dochodów zmiany ograniczają się do obniżki stawki podatku dochodowego od osób prawnych i zwiększenia niektórych dochodów pozapodatkowych. Ponadto w budżecie na 2010 r. uwzględniono także całoroczne skutki zrealizowanych w drugiej połowie 2009 r. działań konsolidacyjnych po stronie dochodów i wydatków. W programie prognozuje się znaczny wzrost udziału dochodów pozapodatkowych wynikający głównie z większej absorpcji funduszy strukturalnych UE. Choć przewiduje się, że wskaźnik podatków od produkcji i importu do PKB pozostanie na podobnym poziomie jak w 2009 r., to jednocześnie wskaźnik podatków od dochodów i majątku będzie nadal spadał w wyniku stałej obniżki płac nominalnych i spadku zysków. Działania o charakterze jednorazowym i tymczasowym w 2010 r. obejmują zawieszenie części transferów do funduszy emerytalnych drugiego filaru. Ogólnie rzecz biorąc przewiduje się, że kurs polityki budżetowej w 2010 r., mierzony zmianą salda strukturalnego, będzie restrykcyjny i przyniesie poprawę o ½ punktu procentowego. Wydaje się jednak, że w prognozie tej znacznie niedoszacowano wysiłki rządu na rzecz konsolidacji o łącznej wartości odpowiadającej 4,0 % PKB. Szacunki konsolidacji oparte na saldzie strukturalnym należy traktować ze szczególną ostrożnością, biorąc pod uwagę, że opierają się one na szacowanej wielkości luki produktowej, dla obliczenia której brakuje z kolei w obecnej sytuacji solidnych podstaw.

⁽¹⁾ Ocena uwzględnia w szczególności prognozę służb Komisji z jesieni 2009 r., a także inne informacje, które uzyskano od tego czasu.

- (7) Celem zawartej w programie średniookresowej strategii budżetowej jest obniżenie deficytu poniżej poziomu 3 % PKB do 2012 r. zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 16 lutego 2010 r. Zgodnie z programem w latach 2011–2012 saldo strukturalne obliczone zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką poprawi się o 2,25 % PKB rocznie, chociaż wydaje się, że korekta będzie skoncentrowana w końcowych latach okresu objętego programem. Głównym czynnikiem poprawy ma być dalsze znaczne zmniejszenie udziału wydatków w PKB (o około 4,75 punktu procentowego), przy oczekiwany nominalnym zmniejszeniu większości kategorii wydatków pierwotnych, w szczególności wynagrodzeń pracowniczych i świadczeń społecznych, przy jednoczesnym planowanym wzroście udziału dochodów w PKB (o około 1,5 punktu procentowego). W programie stwierdza się wyraźnie, że realizacja określonych w nim celów budżetowych i korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. wymaga podjęcia dodatkowych środków odpowiadających około 4,5 % PKB. W programie określono w pewnym zakresie szersze działania mające na celu wsparcie realizacji celów budżetowych po 2010 r. Korekta budżetowa przebiega równoległe do stopniowo poprawiających się warunków koniunkturalnych, choć (przeliczona) ujemna luka produktowa nie zostanie zamknięta do końca okresu objętego programem. W porównaniu z poprzednią aktualizacją programu średniookresowy cel budżetowy został znacznie podwyższony, do poziomu nadwyżki strukturalnej sektora instytucji rządowych i samorządowych wynoszącej 0,5 % PKB, w celu zwiększenia zaufania do systemu zarządu walutą, ograniczenia wzrostu długu sektora instytucji rządowych i samorządowych i poprawy długoterminowej stabilności finansów publicznych. W programie nie podano jednak docelowego roku realizacji średniookresowego celu budżetowego. Biorąc pod uwagę najnowsze prognozy i poziom zadłużenia, cel ten jest bardziej niż wystarczająco zgodny z celami paktu.
- (8) Wyniki budżetowe mogą okazać się gorsze od prognozowanych w programie przez cały okres objęty programem. W 2010 r. będzie to wynikać głównie z założenia szybszego ożywienia aktywności gospodarczej niż wydaje się to prawdopodobne. Cele budżetowe wykraczające poza rok 2010 są obciążone ryzykiem ze względu na ograniczony zakres informacji przedstawionych w programie odnośnie do działań wspierających realizację tych celów i na konieczność podjęcia dodatkowych działań w celu ich realizacji. Ponadto oparcie się na dalszym znacznym zmniejszeniu wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych i jedynie w ograniczonym zakresie na działaniach zwiększających dochody w końcowych latach okresu objętego programem może być obciążone ryzykiem związanym z realizacją. Planuje się, że wynagrodzenia pracownicze w sektorze publicznym zmniejszą się o dalsze 3 punkty procentowe w latach 2011–2012 w wyniku znacznych cięć wynagrodzeń przyjętych już w 2009 i 2010 r., ale może to być trudne do realizacji. Jako pozytywny aspekt należy wspomnieć dobre w przeszłości wyniki władz Litwy w osiągnięciu celów budżetowych (istotnym wyjątkiem związanym głównie z cyklem wyborczym jest rok 2008) oraz zdecydowaną konsolidację przeprowadzoną w 2009 r. mimo bezprecedensowego skurczenia się gospodarki, które przyczyniają się do ograniczenia ryzyka związanego z realizacją planów budżetowych. Ponadto rząd ma plan ambitnych reform na rok 2010 i kolejne lata, co również powinno pomóc w osiągnięciu wymaganych ambitnych celów budżetowych. Pozornie słaba prognoza makroekonomiczna na 2012 r. również niesie ze sobą możliwość nieznacznie większego wzrostu dochodów w tym roku, jeżeli program zostanie poparty konkretnymi działaniami przez cały okres objęty programem.
- (9) Szacuje się, że w 2009 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 29,5 % PKB, znacznie wzrastając z poziomu 15,6 % w roku poprzednim. Do zwiększenia wskaźnika zadłużenia, oprócz wzrostu deficytu i spadku wzrostu nominalnego PKB, przyczyniła się znaczna wartość rezydualna zmiany długu odzwierciedlająca finansowanie w roku 2009 części deficytu z 2008 r. Prognozuje się wzrost wskaźnika zadłużenia o dalsze 11,5 punktu procentowego w okresie objętym programem, do 41 % PKB w 2012 r., głównie z powodu stale wysokiego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Biorąc pod uwagę zagrożenia dla celów budżetowych, potęgowane przez niepewność co do wartości rezydualnej zmiany długu, wskaźnik zadłużenia może się kształtować mniej korzystnie niż przewidziano w programie. Przewiduje się jednak, że przez cały okres objęty programem wskaźnik zadłużenia pozostanie poniżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej.
- (10) Ze średniookresowych prognoz dotyczących długu do 2020 r., w których zakłada się stopniowy powrót tempa wzrostu PKB do poziomów przewidywanych przed kryzysem oraz przywrócenie obciążeń podatkowych do przedkryzysowego poziomu, a także prognozuje się wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, wynika, że przewidziana w programie strategia budżetowa – w ujęciu nominalnym i bez żadnych dalszych zmian polityki – nie jest wystarczająca, aby ustabilizować wskaźnik zadłużenia w terminie do roku 2020.
- (11) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest nieco powyżej średniej UE, głównie z powodu przewidywanego wzrostu wydatków na emerytury w nadchodzących dekadach. Szacowana w programie sytuacja budżetowa w 2009 r. potęguje wpływ starzenia się społeczeństwa na lukę w długookresowej stabilności. Do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansów publicznych, które w sprawozdaniu Komisji z 2009 r. na temat długoterminowej stabilności finansów publicznych⁽¹⁾ oceniono jako wysokie, przyczyniłaby się poprawa salda pierwotnego w perspektywie średnioterminowej, jak przewidziano w programie, oraz realizacja reformy systemu zabezpieczenia społecznego, w tym reformy emerytalnej, w celu ograniczenia wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa.

(¹) W konkluzjach z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie stabilności finansów publicznych „Rada apeluje do państw członkowskich o to, by w przygotowywanych programach stabilności i konwergencji skupiły swoją uwagę na strategiach ukierunkowanych na stabilność” oraz „wzywa Komisję, by wraz z Komitetem Polityki Gospodarczej i Komitetem Ekonomiczno-Finansowym kontynuowała opracowywanie metod służących ocenie długoterminowej stabilności finansów publicznych, tak aby były one gotowe na czas przed przygotowaniem kolejnego sprawozdania na temat stabilności”, które jest przewidziane na rok 2012.

(12) W latach wysokiego wzrostu poprzedzających obecne pogorszenie koniunktury średniookresowe ramy budżetowe Litwy nie zapobiegły przekraczaniu wydatków. Dynamiczny wzrost dochodów ułatwił wielokrotne korygowanie w górę celów dotyczących wydatków. W celu wzmocnienia tych ram w listopadzie 2007 r. przyjęto ustawę o dyscyplinie finansów publicznych dla podsektora centralnego. Ustawa ta koncentruje się na przygotowaniu i wykonaniu budżetu rocznego i jako taka nie wprowadza elementów bardziej perspektywicznych w postaci ram średniookresowych. Mechanizm egzekwowania jest bardzo słaby i nie obejmuje sankcji. Zasadniczo znaczne słabości związane są z brakiem przejrzystości procedury budżetowej, dotyczy to między innymi należytej sprawozdawczości dotyczącej realizacji dochodów i wydatków i porównywalności wskaźników budżetowych w ujęciu kasowym i memoriałowym.

W programie konwergencji z 2010 r. proponuje się szereg środków mających na celu zwiększenie przejrzystości, w tym ulepszenia sprawozdawczości dotyczącej danych i monitorowania wykonania budżetu. Propozycje te, jeżeli zostaną zrealizowane, mogłyby znacznie poprawić instytucjonalne aspekty finansów publicznych.

(13) Struktura wydatków publicznych na Litwie wspiera wzrost gospodarczy, ponieważ wydatki produkcyjne, takie jak inwestycje publiczne i wydatki na edukację i opiekę zdrowotną, są względnie wysokie. Średnie do niskich wyniki i wskaźniki wykonania w obszarach edukacji i zdrowia wskazują jednak na znaczne możliwości zwiększenia efektywności. W tym celu rozpoczęto ważne reformy strukturalne w systemach edukacji i opieki zdrowotnej. Ponadto likwidacja zwolnień podatkowych i preferencyjnych stawek wprowadzonych w 2009 r., a także trwające wysiłki w zakresie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania oraz dalsze uproszczenie i usprawnienie funkcjonowania administracji podatkowej przyczyniają się do poprawy jakości finansów publicznych oraz do złagodzenia czynników ryzyka dla perspektyw budżetowych.

(14) Strategia gwarantująca odpowiedni udział w mechanizmie ERM II opiera się na zapewnieniu stabilności kursu walutowego przez utrzymanie wystarczających zabezpieczeń monetarnych, stabilności finansowej i budżetowej oraz utrzymanie elastyczności rynków pracy i rynków produktowych. Od końca 2008 r. reakcja polityczna mająca na celu utrzymanie stabilności makroekonomicznej na Litwie była zdecydowana, jednak sytuacja pozostaje trudna. Od końca 2008 r. do końca 2009 r. rząd przeprowadził zdecydowaną konsolidację budżetową przez przyjęcie szeregu znacznych pakietów działań na rzecz konsolidacji budżetowej odpowiadających łącznie blisko 12 % PKB. Wysoki stopień elastyczności wynagrodzeń i cen również przyczynia się do częściowego przywrócenia konkurencyjności gospodarki, która uległa pogorszeniu. Pomimo strat wywołanych odpisami aktualizującymi wartość aktywów sektor bankowy utrzymał odpowiednią wysokość kapitałów. Rząd rozpoczął również ważne reformy strukturalne w obszarach edukacji, opieki zdrowotnej i zabezpieczenia społecznego. Litwa dokonała zmian prawa pracy w celu zwiększenia elastyczności rynku pracy, co ułatwia dostosowanie gospodarki. Przyszłe wyzwanie

będzie polegać na uniknięciu ponownego poważnego zaburzenia równowagi wewnętrznej i zewnętrznej po tym, jak ożywienie koniunktury się ustabilizuje.

(15) Podsumowując, określona w programie strategia budżetowa na 2010 r. jest zasadniczo zgodna z zaleceniem Rady z dnia 16 lutego 2010 r. przyjętym na podstawie art. 126 ust. 7. Jeśli jednak wziąć pod uwagę istniejące zagrożenia, to począwszy od 2011 r. strategia budżetowa może nie być zgodna z zaleceniem Rady. Zagrożenia związane są w szczególności z ewentualnie zbyt optymistycznymi perspektywami makroekonomicznymi na rok 2010 i z niepełnym określeniem działań mających na celu osiągnięcie planowanej konsolidacji w dwóch następnych latach, co potęguje niepewność dotycząca realizacji planowanych ograniczeń wydatków. Planowany średni roczny wysiłek fiskalny na poziomie 1 2/3 % w latach 2010–2012 również jest niewystarczający w stosunku do zalecenia Rady wydanego na podstawie art. 126 ust. 7 i będzie musiał zostać wzmocniony dodatkowymi działaniami, jeżeli nie nastąpi stosunkowo duży wzrost zakładany na lata 2010 i 2011, w celu zapewnienia korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. zgodnie z zaleceniem Rady.

(16) Co do wymagań odnośnie do danych określonych w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie odnotowano brak pewnych danych opcjonalnych. W zaleceniu z dnia 16 lutego 2010 r., przyjętym na podstawie art. 126 ust. 7 i mającym na celu likwidację nadmiernego deficytu, Rada wezwała także Litwę do przedstawienia sprawozdania z postępów poczynionych w realizacji zaleceń Rady w oddzielnym rozdziale aktualizacji programów konwergencji. Poza brakiem pewnych danych opcjonalnych Litwa zasadniczo zastosowała się do tego zalecenia.

Podsumowując, należy stwierdzić, że w 2009 r. Litwa – mimo znacznego pogorszenia sytuacji gospodarczej – przeprowadziła zasadniczą konsolidację finansów publicznych, przyczyniając się do dostosowań dokonujących się w gospodarce oraz podejmując działania na rzecz odpowiedniego udziału w ERM II i korekty nadmiernego deficytu. Obecnie gospodarka wychodzi z poważnej recesji, przy czym według prognoz w perspektywie średnioterminowej średni wzrost utrzyma się na znacznie niższym poziomie niż w szczytowych latach ostatniego cyklu koniunkturalnego. Przeprowadzona w 2009 r. konsolidacja stanowi już znaczne dostosowanie finansów publicznych do oczekiwanego niższego wzrostu w perspektywie średnioterminowej. Bardziej rygorystyczna kontrola wydatków i wzmocnione średniookresowe ramy budżetowe byłyby wsparciem dla wymaganej dalszej konsolidacji. Celem programu jest stopniowe zmniejszenie nominalnego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych począwszy od 2010 r., zmierzające do korekty nadmiernego deficytu do 2012 r. zgodnie z zaleceniem Rady, jakkolwiek te wyniki budżetowe mogą okazać się gorsze od zakładanych w całym okresie objętym programem.

W świetle powyższej oceny oraz uwzględniając zalecenie z dnia 16 lutego 2010 r. przyjęte na podstawie art. 126 TFUE, a także biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia trwałej konwergencji i odpowiedniego udziału w ERM II, wzywa się Litwę do:

- (i) rozważenia dodatkowych działań korekcyjnych w 2010 r., jeżeli będzie to konieczne w celu osiągnięcia przewidywanej konsolidacji, w uzupełnieniu do rygorystycznej realizacji działań zaplanowanych w budżecie;
- (ii) określenia działań wymaganych do pełnego wsparcia koniecznej korekty w całym okresie objętym programem zgodnie z zaleceniem Rady na mocy art. 126 ust. 7 oraz gotowości do podjęcia dalszych działań konsolidacyjnych w przypadku potwierdzenia się zagrożeń związanych z faktem, że scenariusz makroekonomiczny zawarty w programie jest bardziej optymistyczny niż scenariusz, na którym opiera się zalecenie wydane na podstawie art. 126 ust. 7;
- (iii) realizacji zaplanowanych reform systemu zabezpieczenia społecznego, w tym reformy emerytalnej, w celu zmniejszenia zagrożeń dla długoterminowej stabilności finansów publicznych związanych ze znacznym przewidywanym wzrostem wydatków na emerytury w nadchodzących dekadach;
- (iv) poprawy zarządzania budżetem i zwiększenia przejrzystości przez wzmocnienie średniookresowych ram budżetowych oraz poprawę sprawozdawczości w zakresie danych budżetowych, zapewniając porównywalność wskaźników budżetowych w ujęciu kasowym i memoriałowym.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2008	2009	2010	2011	2012
Realny PKB (zmiana w %)	PK styczeń 2010	2,8	- 15,0	1,6	3,2	1,2
	KOM listopad 2009	2,8	- 18,1	- 3,9	2,5	nd.
	PK styczeń 2009	3,5	- 4,8	- 0,2	4,5	nd.
Inflacja HICP (%)	PK styczeń 2010	11,1	4,2	- 1	1	1,5
	KOM listopad 2009	11,1	3,9	- 0,7	1,0	nd.
	PK styczeń 2009	11,2	5,4	3,6	- 0,1	nd.
Luka produktowa ⁽¹⁾ (% potencjalnego PKB)	PK styczeń 2010	8,8	- 7,7	- 5,9	- 2,9	- 1,7
	KOM listopad 2009 ⁽²⁾	11,8	- 8,2	- 10,8	- 8,2	nd.
	PK styczeń 2009	5,4	- 2,8	- 5,7	- 4,0	nd.
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PK styczeń 2010	- 10,2	3,7	7,5	5,3	4,3
	KOM listopad 2009	- 10,6	3,3	4,8	4,3	nd.
	PK styczeń 2009	- 10,2	- 1,8	- 4,7	- 5,7	nd.
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK styczeń 2010	34,2	34,3	36,2	35,6	35,7
	KOM listopad 2009	34,2	36,1	36,8	36,3	nd.
	PK styczeń 2009	33,8	35,8	37,3	36,4	nd.
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK styczeń 2010	37,4	43,4	44,3	41,4	38,7
	KOM listopad 2009	37,4	45,9	46,0	46,0	nd.
	PK styczeń 2009	36,7	37,8	38,3	36,4	nd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK styczeń 2010	- 3,2	- 9,1	- 8,1	- 5,8	- 3,0
	KOM listopad 2009	- 3,2	- 9,8	- 9,2	- 9,7	nd.
	PK styczeń 2009	- 2,9	- 2,1	- 1,0	0,0	nd.

		2008	2009	2010	2011	2012
Saldo pierwotne (% PKB)	PK styczeń 2010	- 2,6	- 7,8	- 6,2	- 3,6	- 0,6
	KOM listopad 2009	- 2,6	- 8,4	- 7,0	- 7,1	nd.
	PK styczeń 2009	- 2,3	- 1,2	0,0	1,1	nd.
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽³⁾ (% PKB)	PK styczeń 2010	- 5,6	- 7,0	- 6,5	- 5,0	- 2,6
	KOM listopad 2009	- 6,4	- 7,6	- 6,3	- 7,5	nd.
	PK styczeń 2009	- 4,4	- 1,3	0,5	1,1	nd.
Saldo strukturalne ⁽³⁾ (% PKB)	PK styczeń 2010	- 6,0	- 7,2	- 6,8	- 4,8	- 2,3
	KOM listopad 2009	- 6,3	- 8,0	- 7,0	- 7,5	nd.
	PK styczeń 2009	- 4,9	- 1,8	0,1	1,1	nd.
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK styczeń 2010	15,6	29,5	36,6	39,8	41,0
	KOM listopad 2009	15,6	29,9	40,7	49,3	nd.
	PK styczeń 2009	15,3	16,9	18,1	17,1	nd.

Uwagi:

(¹) Podane w programach wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programach.

(²) W oparciu o szacowany wzrost potencjalny w wysokości – odpowiednio – 3,0 %, – 0,2 %, – 1,2 % i – 0,3 % w latach 2008–2011.

(³) Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe. Zgodnie z najnowszym programem działania jednorazowe i tymczasowe wynoszą 0,5 % PKB w 2008 r., 0,2 % PKB w 2009 r. i 0,3 % PKB w 2010 r. (wszystkie te działania przyczyniają się do poprawy deficytu) oraz 0,3 % PKB w 2011 r. i 0,3 % PKB w 2012 r. (wszystkie te działania przyczyniają się do zmniejszenia deficytu), natomiast według prognozy służb Komisji z jesieni 2009 r. działania te wynoszą 0,1 % PKB w 2008 r., 0,6 % PKB w 2009 r. i 0,7 % PKB w 2010 r. (wszystkie te działania przyczyniają się do zmniejszenia deficytu).

Źródło:

Program konwergencji (PK); prognozy służb Komisji z jesieni 2009 r. (KOM); obliczenia służb Komisji.

OPINIA RADY

w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2009–2014 przedstawionego przez Luksemburg

(2010/C 143/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada przeanalizowała przedstawiony przez Luksemburg zaktualizowany program stabilności na lata 2009–2014.
- (2) Luksemburska gospodarka bardzo ucierpiała na skutek kryzysu: według najnowszych szacunków realny PKB, po zerowym wzroście w roku 2008, w 2009 roku obniżył się o 3,9 %, w następstwie spadku wszystkich składników popytu, poza wydatkami publicznymi. Wkład eksportu netto utrzymał się na dodatnim poziomie, gdyż import odnotował jeszcze poważniejszy spadek niż eksport, najprawdopodobniej ze względu na gwałtowne ograniczenie inwestycji w wyposażenie. Wydaje się, że sektor finansowy ucierpiał na skutek kryzysu mniej niż można było się spodziewać, mimo iż pod koniec 2008 roku władze Luksemburga musiały zorganizować wsparcie dla dwóch z największych banków w kraju, należących do międzynarodowych grup. W 2009 roku zatrudnienie nadal rosło średnio o 1,2 %, co wynikało jednak wyłącznie z przeniesienia bardzo dynamicznego wzrostu zatrudnienia odnotowanego w 2008 roku (+ 4,7 %). W sektorze finansowym zatrudnienie spadło jedynie nieznacznie, natomiast znacznie wyraźniejszy jego spadek odnotowano w przemyśle. Pomimo masowego korzystania z możliwości skrócenia czasu pracy, do czego zachęcały władze, stopa bezrobocia wzrosła z 4,9 % w 2008 rok do średnio 5,7 % w 2009 roku. Głównym wyzwaniem dla Luksemburga jest obecnie utrzymanie i poprawa korzystnych warunków, które pozwoliły na wyjątkowy rozwój tego państwa w ostatnich 25 latach dzięki jego rosnącej specjalizacji w zakresie świadczenia usług, w szczególności usług finansowych. Ponadto, jeśli chodzi o politykę budżetową, szczególną uwagę należy poświęcić jej założeniom w perspektywie długoterminowej. Po pierwsze, w ostatnich latach wzrost wydatków był dość znaczący, a odnotowywane od wielu lat nadwyżki osiągnięto przede wszystkim dzięki wysokim dochodom, utrzymanie tej tendencji nie jest jednak pewne. Co więcej, ze względu w dużej mierze na hojność systemu emerytalnego w Luksemburgu, przewiduje się, że wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa będzie należał do najwyższych w UE.
- (3) Choć spadek realnego PKB, jaki odnotowano w warunkach obecnego kryzysu, ma w znacznej mierze charakter cykliczny, to kryzys miał także negatywny wpływ na poziom produktu potencjalnego. Kryzys może ponadto wpłynąć na potencjalny wzrost w średniej perspektywie, za sprawą zmniejszenia inwestycji, ograniczeń w dostępie do kredytu i wzrostu bezrobocia strukturalnego, a także trwałego ograniczenia rozwoju działalności finansowej na całym świecie. Skutki kryzysu gospodarczego potęgują ponadto negatywny wpływ starzenia się społeczeństwa na produkt potencjalny i na stabilność finansów publicznych w długim okresie. W tej sytuacji istotne będzie przyspieszenie tempa reform strukturalnych celem wsparcia wzrostu potencjalnego. W przypadku Luksemburga szczególnie ważny jest wzrost stopy zatrudnienia mieszkańców, poprawa atrakcyjności otoczenia działalności gospodarczej, promowanie kształtowania płac w sposób uwzględniający znaczny wzrost kosztów pracy w ostatnich latach oraz kontynuowanie wysiłków na rzecz prowadzenia w kraju działań badawczo-rozwojowych.
- (4) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że realny PKB, po spadku o 3,9 % w roku 2009, w 2010 roku wzrośnie o 2,5 %, a następnie umocni się do poziomu wynoszącego średnio 2,9 % w pozostałych latach okresu objętego programem. Z dostępnych obecnie informacji wynika⁽²⁾, że scenariusz ten jest oparty na nieco optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu gospodarczego na rok 2010, nawet jeśli uwzględni się lepsze od oczekiwanych dane za trzeci kwartał 2009 roku. W odniesieniu do lat 2011–2014, w świetle szacunków służb Komisji dotyczących wzrostu potencjalnego oraz założenia stopniowego domykania luki produktowej, zawarte w programie prognozy dotyczące wzrostu są zasadniczo realistyczne. Przedstawione w programie prognozy dotyczące zatrudnienia, stopy bezrobocia i inflacji również wydają się realistyczne.
- (5) W programie ocenia się, że w 2009 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 1,1 % PKB. Ten znaczący spadek z nadwyżki na poziomie 2,5 % PKB w 2008 roku był zasadniczo spowodowany gwałtownym wzrostem wydatków publicznych (prawie o 5 punktów procentowych PKB), który jedynie częściowo został zniwelowany wzrostem wskaźnika dochodów (który z kolei wynikał tylko z tego, że nominalny PKB zmniejszył się jeszcze bardziej niż dochody). Wzrost wskaźnika wydatków wynika w znacznym stopniu z wpływu kryzysu na stan finansów publicznych za pośrednictwem automatycznych stabilizatorów, ale także z przyjęcia przez rząd – zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej – budżetowych środków stymulacyjnych odpowiadających 1,75 % PKB. Środki te obejmowały głównie znaczne przyspieszenie realizacji rządowych programów inwestycyjnych, a także istotne obniżki podatków (szczególnie podatku dochodowego od osób fizycznych) o trwałym

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przywołane w niniejszym tekście są dostępne na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Ocena uwzględnia w szczególności prognozę służb Komisji z jesieni 2009 roku, a także inne informacje, które uzyskano od tego czasu.

charakterze. Zgodnie z programem w 2010 roku zapowiada się kontynuację polityki budżetowej o charakterze wspierającym, co – ze względu na stosunkowo korzystną sytuację budżetową i gospodarczą Luksemburga – jest zgodne z Europejskim planem naprawy gospodarczej. Przy założeniu niezmiennego kursu polityki zawarte w programie prognozy dotyczące okresu od roku 2011 nie odzwierciedlają jednak wprowadzenia restrykcyjnego kursu polityki budżetowej zgodnie z zalecaną przez Radę strategią wyjścia, mimo iż w programie wspomniano o planie władz przewidującym podjęcie działań korekcyjnych.

- (6) Przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie do poziomu 3,9 % PKB w 2010 roku, co powinno wynikać ze wzrostu wydatków o 0,9 punktu procentowego PKB oraz zmniejszenia dochodów o 2 punkty procentowe PKB. Wzrost wydatków będzie głównie spowodowany wyższymi wydatkami w zakresie edukacji (0,3 punktu procentowego PKB), polityki rodzinnej (0,25 punktu procentowego PKB) oraz infrastruktury publicznej (0,5 punktu procentowego PKB). Spadek dochodów byłby konsekwencją obniżenia wpływów z podatków bezpośrednich (o 1,4 punktu procentowego PKB) zasadniczo w wyniku kryzysu, szczególnie z podatku od przedsiębiorstw. Ponadto stawkę tego podatku obniżono z 22 % do 21 %, co według szacunków *ex ante* powinno mieć wpływ na poziomie około 0,1 punktu procentowego PKB. W mniejszym zakresie spadek dochodów wynikałby również z obniżenia wpływów z podatków pośrednich i składek na ubezpieczenie społeczne w stosunku do PKB (odpowiednio o 0,4 i 0,2 punktu procentowego PKB). Ponieważ deficyt na rok 2009 skorygowano w dół o 1,2 punktu procentowego PKB w stosunku do szacunków zawartych w budżecie, a docelowy poziom deficytu na 2010 rok skorygowano w dół o 0,5 punktu procentowego, w programie przewiduje się obecnie pogorszenie salda sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2010 roku o 2,8 punktu procentowego PKB (wobec 2,1 punktu procentowego przewidzianego w budżecie). Saldo strukturalne (tj. saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne obliczone zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką, na podstawie informacji przedstawionych w programie i po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe) pogorszyłoby się o około 3 punkty procentowe PKB z nadwyżki na poziomie około 1 % PKB w 2009 roku.
- (7) W odniesieniu do okresu po 2010 roku w programie zawarto kompletny scenariusz budżetowy bazujący na założeniu niezmiennego kursu polityki, według którego deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych najpierw wzrośnie do poziomu 5,0 % PKB w 2011 roku, a następnie, wraz ze stopniowym słabnięciem skutków kryzysu, zacznie powoli spadać do 4,6 % PKB w 2012 roku i 4,3 % PKB w roku 2013 roku, a w 2014 roku osiągnie poziom 3,1 % PKB. W scenariuszu tym zakłada się zatem, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzyma się na poziomie przekraczającym 3 % PKB do końca okresu objętego programem. Automatycznie zmniejszenie deficytu byłoby spowodowane zarówno stopniowym powracaniem do poziomu dochodów sprzed spadków, a także nieznacznym obniżeniem wskaźnika wydatków. Przewiduje się nieznaczny wzrost wskaźnika dochodów z najniższego poziomu, który ma być odnotowany w 2011 roku (38,1 % PKB),

do 39,5 % PKB, głównie ze względu na ponownie zwiększenie wpływów z podatków bezpośrednich od 2011 roku, kiedy – jak się oczekuje – opóźniony wpływ kryzysu na te dochody będzie największy. Jednocześnie przewiduje się, że ze względu na stopniowe przyspieszenie tempa wzrostu, w 2014 roku wskaźnik wydatków nieco spadnie do 42,7 % z maksymalnego poziomu (43,6 % PKB), który ma osiągnąć w 2010 roku. Deficyt strukturalny (przeliczony przez służby Komisji) wzrośnie najpierw z poziomu 2,25 % PKB w 2010 roku do około 3,5 % w roku 2011, kiedy to deficyt nominalny osiągnie maksimum tj. 5 % PKB, a następnie nieznacznie obniży się do 2,25 % PKB w 2014 roku w następstwie spadku deficytu nominalnego. W programie przyjęto, że głównym celem średniookresowej strategii budżetowej jest przywrócenie równowagi finansów publicznych do 2014 roku dzięki ograniczeniu deficytu nominalnego o około 1 punkt procentowy PKB rocznie. Jednak wszelkie informacje na temat poziomów dochodów i wydatków związane ze wspomnianą ścieżką dostosowania lub środkami wspierającymi zostaną ogłoszone po konsultacjach z partnerami społecznymi, które mają się zakończyć pod koniec kwietnia bieżącego roku.

Według programu ze względu na znaczenie, jakie mają ukryte zobowiązania związane ze starzeniem się społeczeństwa, średniookresowy cel budżetowy został zmieniony z deficytu strukturalnego na poziomie 0,8 % PKB na nadwyżkę strukturalną na poziomie 0,5 % PKB. W świetle najnowszych prognoz i poziomów zadłużenia wspomniany średniookresowy cel budżetowy nie wydaje się w wystarczającym stopniu uwzględniać ukrytych zobowiązań związanych ze starzeniem się społeczeństwa, mimo iż zadłużenie jest niższe od określonej w Traktacie wartości referencyjnej. W programie nie przewiduje się osiągnięcia wspomnianego średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem.

- (8) Wyniki budżetowe za 2010 rok mogą okazać się nieco lepsze niż zakładano w programie. Nie zmienia to jednak w żaden sposób konieczności podjęcia planowanej konsolidacji budżetowej w latach 2011–2014. Ewentualna poprawa wyniku budżetowego za rok 2010 jest związana z sytuacją wyjściową wynikającą ze skorygowania deficytu za 2009 rok w dół o 1,2 punktu procentowego PKB (w stosunku do pierwotnych prognoz dotyczących deficytu zawartych w budżecie na 2010 rok), co nie w pełni przełożyło się na osiągnięcie lepszego wyniku budżetowego w 2010 roku. W rezultacie obecnie przewiduje się, że saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych pogorszy się w 2010 roku o 2,8 % PKB, podczas gdy w budżecie pogorszenie to prognozowano na 2,1 %. Przed kryzysem wyniki budżetowe Luksemburga były często lepsze niż pierwotnie zakładano. W odniesieniu do lat 2011–2014 założenie niezmiennego kursu polityki wydaje się realistycznie odzwierciedlać rozwój sytuacji finansów publicznych, przy czym efekt korzystnej sytuacji wyjściowej zasadniczo równoważy ryzyko, jakim obarczone są perspektywy makroekonomiczne. Wobec braku informacji na temat poziomów dochodów i wydatków związanych z zakładanymi wartościami deficytu oraz na temat środków niezbędnych do osiągnięcia prognozowanej konsolidacji nie można ocenić alternatywnej ścieżki dostosowania, której celem jest obniżenie salda sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej 3 % do roku 2014.

- (9) Zasadniczo na skutek udzielenia wsparcia finansowego sektorowi finansowemu wskaźnik zadłużenia podwoił się z poziomu 6,6 % PKB w 2007 roku do 13,5 % w roku 2008. W programie przewiduje się także dalsze pogłębienie się zadłużenia z 14,9 % PKB w 2009 roku do 37,4 % w roku 2014. Wzrost ten będzie większy niż suma prognozowanych deficytów ze względu na znaczne transfery rządu centralnego na rzecz systemu zabezpieczenia społecznego. Mimo iż wskaźnik zadłużenia wzrasta, w całym okresie objętym programem pozostanie znacznie poniżej przewidzianej w Traktacie wartości referencyjnej. System zabezpieczenia społecznego oraz – w mniejszym stopniu – rząd centralny są w posiadaniu znacznych aktywów zgromadzonych dzięki odnotowywanym w przeszłości nadwyżkom. Aktywa te nie wystarczą jednak na pokrycie przyszłych zobowiązań z tytułu zabezpieczenia społecznego.
- (10) Ze średniookresowych prognoz dotyczących długu do roku 2020, w których zakłada się stopniowy powrót tempa wzrostu PKB do poziomów przewidywanych przed kryzysem i przywrócenie obciążeń podatkowych do przedkryzysowego poziomu, a także przewiduje wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, wynika, że przewidziany w programie rozwój sytuacji budżetowej – w ujęciu nominalnym i bez dalszych zmian w polityce – nie jest wystarczający do ustabilizowania długu w terminie do roku 2020.
- (11) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest znacznie powyżej średniej UE, co wynika głównie z bardzo dużego przewidywanego wzrostu wydatków na emerytury. Znaczne aktywa zgromadzone w systemie zabezpieczenia społecznego częściowo pozwolą na sfinansowanie prognozowanego wzrostu wydatków na emerytury, mimo iż z planów budżetowych na okres do 2014 roku wynika, że strukturalna nadwyżka pierwotna przestanie wystarczać na pokrycie kosztów związanych ze starzeniem się społeczeństwa. Do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansów publicznych w długim okresie, które w sprawozdaniu Komisji z 2009 roku na temat długoterminowej stabilności finansów publicznych⁽¹⁾ oceniono jako średnie, przyczyniłoby się osiągnięcie wysokich nadwyżek pierwotnych w średnim okresie oraz – zgodnie z założeniami władz – realizacja dalszych działań służących ograniczeniu znacznego wzrostu wydatków na emerytury.
- (12) Liczbowe reguły budżetowe oraz średniookresowe ramy budżetowe (poza wieloletnim programem wydatków kapitałowych państwa) wydają się nie odgrywać znaczącej roli w Luksemburgu. Wydaje się jednak, że nie doprowadziło to do istotnych przekroczeń planów budżetowych w przeszłości, mimo iż mogło przyczynić się do częstych i znaczących korekt danych dotyczących finansów publicznych odnotowanych w ostatnich latach (zasadniczo w kierunku wyników lepszych niż zakładano). W programie nie ogłoszono żadnych planów w tym zakresie.
- (13) Struktura finansów publicznych w Luksemburgu wydaje się stosunkowo korzystna: wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz obciążenia podatkowe są stosunkowo niskie w porównaniu z innymi państwami członkowskimi. Stosunkowo niskie są w szczególności spożycie publiczne i opodatkowanie dochodów z pracy. Inwestycje publiczne należą ponadto do najwyższych w całej UE. Istnieją jednak możliwości poprawy efektywności wydatków publicznych, także w dziedzinie edukacji. Ponadto kombinacja hojnych świadczeń społecznych oraz stosunkowo niskiego opodatkowania dochodów z pracy nie wydaje się zapewniać wystarczającej zachęty do podjęcia pracy dla osób o średnich i niskich dochodach. Wreszcie, podjęcie kwestii obciążeń związanych ze starzeniem się społeczeństwa będzie wymagało przeprowadzenia reformy stosunkowo hojnego systemu emerytalnego.
- (14) Biorąc pod uwagę korzystną wyjściową sytuację budżetową Luksemburga na początku kryzysu oraz niski poziom długu sektora instytucji rządowych i samorządowych, planowany na 2010 rok wspierający kurs polityki budżetowej jest właściwy i zgodny z Europejskim planem naprawy gospodarczej. W odniesieniu do okresu od roku 2011 zawarte w programie założenie niezmiennego kursu polityki jest niezgodne z wymogami paktu, ponieważ nie uwzględnia niezbędnych działań konsolidacyjnych koniecznych do obniżenia deficytu poniżej 3 % PKB oraz do zbliżenia się w odpowiednim tempie do średniookresowego celu budżetowego, jakim jest nadwyżka na poziomie 0,5 % PKB. Założenie to jest również niezgodne z konkluzjami Rady z dnia 20 października w sprawie budżetowej strategii wyjścia. Z drugiej strony nie można ocenić ogłoszonego przez rząd zamiaru rozpoczęcia w 2011 roku konsolidacji i obniżenia deficytu strukturalnego o około 0,75 punktu procentowego PKB rocznie, ponieważ nie ma informacji na temat środków wspierających tę strategię konsolidacji.
- (15) Co do wymagań odnośnie do danych określonych w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie odnotowano brak pewnych danych obowiązkowych i opcjonalnych⁽²⁾.

Podsumowując, w świetle pogorszenia koniunktury gospodarczej i dobrego wyjściowego stanu finansów publicznych Luksemburga tymczasowe pogorszenie salda sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2009–2010, częściowo wynikające z przyjęcia budżetowych środków stymulacyjnych, jest właściwe. Jednak od roku 2011 kurs polityki budżetowej przedstawiony w zawartym w programie scenariuszu niezmiennego kursu polityki nie może zostać uznany za zgodny z wymogami paktu, ponieważ deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostanie powyżej 3 % PKB aż do 2014 roku; nie zostaną zatem podjęte żadne działania konsolidacyjne służące obniżeniu deficytu poniżej 3 % PKB, a postępy w kierunku osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego również nie będą wystarczające. Mimo iż władze ogłosiły zamiar realizacji ambitniejszej ścieżki konsolidacji w celu przywrócenia równowagi finansów publicznych do 2014 roku oraz

⁽¹⁾ W konkluzjach z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie stabilności finansów publicznych „Rada apeluje do państw członkowskich o to, by w przygotowywanych programach stabilności i konwergencji skupiły swoją uwagę na strategiach ukierunkowanych na stabilność” oraz „wzywa Komisję, by wraz z Komitetem Polityki Gospodarczej i Komitetem Ekonomiczno-Finansowym kontynuowała opracowywanie metod służących ocenie długoterminowej stabilności finansów publicznych, tak aby były one gotowe na czas przed przygotowaniem kolejnego sprawozdania na temat stabilności”, które jest przewidziane na rok 2012.

⁽²⁾ W szczególności nie przedstawiono danych dotyczących salda poszczególnych sektorów z wyjątkiem sektora instytucji rządowych i samorządowych.

osiągnięcia w następnych latach średniookresowego celu budżetowego, ze względu na brak informacji na temat środków służących realizacji tych zamiarów nie można odpowiednio ocenić tej ścieżki. Pożądanym byłoby zatem przedstawienie dodatkowych informacji na temat tych środków. Długoterminowa stabilność finansów publicznych może być zagrożona, ponieważ przewiduje się, że wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa w nadchodzących dziesięcioleciach w Luksemburgu będzie jednym z najwyższych w UE i będzie stanowił bardzo poważne obciążenie dla budżetu.

W świetle powyższej oceny wzywa się Luksemburg do:

- (i) rozpoczęcia w 2011 roku konsolidacji budżetowej w celu obniżenia deficytu poniżej progu 3 % PKB, a następnie stopniowego zbliżania się do średniookresowego celu budżetowego oraz określenia w tym celu środków niezbędnych do osiągnięcia tej konsolidacji; oraz
- (ii) poprawy – w świetle znacznego prognozowanego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa – długoterminowej stabilności finansów publicznych poprzez zreformowanie systemu emerytalnego oraz wyznaczenia średniookresowego celu budżetowego uwzględniającego w wystarczający sposób ukryte zobowiązania związane ze starzeniem się społeczeństwa.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Realny PKB (zmiana w %)	PS styczeń 2010	0,0	- 3,9	2,5	3,0	2,7	2,9	3,1
	KOM listopad 2009	0,0	- 3,6	1,1	1,8	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	1,0	- 0,9	1,4	4,5	nd.	nd.	nd.
Inflacja HICP (%)	PS styczeń 2010	4,1	4,1	0,0	2,1	1,8	nd.	nd.
	KOM listopad 2009	4,1	0,0	1,8	1,7	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	4,1	0,6	2,5	2,9	nd.	nd.	nd.
Luka produktowa ⁽¹⁾ (% potencjalnego PKB)	PS styczeń 2010	1,9	- 4,0	- 3,4	- 2,8	- 2,4	- 2,0	- 1,7
	KOM listopad 2009 ⁽²⁾	1,7	- 3,9	- 4,6	- 5,0	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	1,1	- 2,3	- 3,5	nd.	nd.	nd.	nd.
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PS styczeń 2010	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
	KOM listopad 2009	4,9	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	40,2	41,6	39,6	38,3	38,5	39,0	39,5
	KOM listopad 2009	40,2	41,1	39,7	39,4	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	43,2	42,8	42,8	40,3	nd.	nd.	nd.
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	37,7	42,6	43,5	43,2	43,2	43,3	42,6
	KOM listopad 2009	37,7	43,3	43,9	43,6	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	41,2	43,4	44,3	39,4	nd.	nd.	nd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	2,5	- 1,1	- 3,9	- 5,0	- 4,6	- 4,3	- 3,1
	KOM listopad 2009	2,5	- 2,2	- 4,2	- 4,2	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	43,2	42,8	42,8	40,3	nd.	nd.	nd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PS styczeń 2010	2,8	- 0,5	- 3,3	- 4,3	- 3,7	- 3,3	- 2,1
	KOM listopad 2009	2,7	- 1,6	- 3,6	- 3,6	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	2,3	- 0,3	- 1,2	1,5	nd.	nd.	nd.
Saldo dostosowane cyklicznie ⁽¹⁾ (% PKB)	PS styczeń 2010	1,6	0,9	- 2,2	- 3,6	- 3,4	- 3,3	- 2,3
	KOM listopad 2009	1,6	- 0,3	- 2,0	- 1,8	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	2,4	1,6	0,3	nd.	nd.	nd.	nd.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Saldo strukturalne ⁽³⁾ (% PKB)	PS styczeń 2010	1,6	0,9	- 2,2	- 3,6	- 3,4	- 3,3	- 2,3
	KOM listopad 2009	1,6	- 0,3	- 2,0	- 1,8	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	2,4	1,6	0,3	nd.	nd.	nd.	nd.
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS styczeń 2010	13,5	14,9	18,3	23,9	29,3	34,1	37,4
	KOM listopad 2009	13,5	15,0	16,4	17,7	nd.	nd.	nd.
	PS październik 2008	14,4	14,9	17,0	14,3	nd.	nd.	nd.

Uwagi:

(1) Podane w programie wartości luki produktowej oraz salda dostosowanego cyklicznie zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji przedstawionych w programie.

(2) W oparciu o szacunkowy potencjalny wzrost w wysokości odpowiednio: 3,6 %, 2,0 %, 1,9 % i 2,2 % w latach 2008–2011.

(3) Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne po skorygowaniu o działania jednorazowe i inne działania tymczasowe. Zgodnie z najnowszym programem oraz z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 roku w latach 2010–2014 nie przewiduje się żadnych działań jednorazowych i tymczasowych.

Źródło:

program stabilności (PS); prognozy służb Komisji z jesieni 2009 r. (KOM); obliczenia służb Komisji.

OPINIA RADY

w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2009–2012 przedstawionego przez Polskę

(2010/C 143/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu (26 kwietnia 2010 r.) Rada zbadała zaktualizowany program konwergencji na lata 2009–2012 przedstawiony przez Polskę.
- (2) Szacuje się, że realny PKB wzrósł w Polsce o 1,7 %, co sprawia, że kraj ten był jedynym krajem UE, w którym odnotowano w 2009 roku dodatni wzrost. Wynik ten jest następstwem splotu korzystnych okoliczności, do których zaliczyć należy solidne podstawy gospodarki w momencie wybuchu kryzysu, dobry stan sektora finansowego, który cechowała dodatkowo wysoka kapitalizacja, stosunkowo niewielki stopień otwarcia polskiej gospodarki, znaczną deprecjację polskiej waluty na wczesnym etapie kryzysu oraz wprowadzenie we właściwym momencie elastycznej polityki pieniężnej i budżetowej.

Niektóre z czynników wspierających wzrost są wprowadzić przejściowe – margines dla wspierającej polityki budżetowej zasadniczo zniknął, a kurs waluty obecnie wzrasta – ale w ostatnich miesiącach perspektywy gospodarcze Polski znacznie się poprawiły. Najważniejszymi wyzwaniami w przyszłych latach będą przywrócenie stabilności finansów publicznych i zagwarantowanie ciągłości procesu nadrabiania zaległości, bez narażania przy tym stabilności budżetowej i makroekonomicznej. Polska nie wykorzystwała okresu dobrej koniunktury gospodarczej (lata 2006–2008) do konsolidacji finansów publicznych, a wysokość deficytu strukturalnego sektora instytucji rządowych i samorządowych (tzn. salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, obliczonego zgodnie z powszechnie przyjętą metodyką na podstawie informacji przedstawionych w aktualizacji programu) w 2009 roku jest szacowana na 7 % PKB. Na podstawie zgłoszenia w ramach procedury nadmiernego deficytu dokonanego przez polskie władze w kwietniu 2009 roku, zgodnie z którym deficyt instytucji rządowych i samorządowych w 2008 roku wyniósł 3,9 % PKB, w dniu 7 lipca 2009 r. Rada podjęła decyzję stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu i zaleciła jego korektę do 2012 roku.

- (3) Choć spadek realnego PKB, jaki odnotowano w warunkach obecnego kryzysu, ma w znacznej mierze charakter cykliczny, to kryzys wpłynął negatywnie również na

poziom produktu potencjalnego. Kryzys może ponadto wpłynąć na wzrost potencjalny w średniej perspektywie, za sprawą zmniejszenia inwestycji, ograniczeń w dostępie do kredytu i wzrostu bezrobocia strukturalnego, chociaż jego skutki powinny być mniej dotkliwe w Polsce ze względu na mniejszą utratę kapitału i na elastyczność polskiego rynku pracy. Skutki kryzysu gospodarczego potęgują ponadto negatywny wpływ starzenia się społeczeństwa na produkt potencjalny i stabilność finansów publicznych w długim okresie. W tej sytuacji istotne będzie przyspieszenie tempa reform strukturalnych celem wsparcia wzrostu potencjalnego. Ze względu na niską stopę zatrudnienia w Polsce i potrzebę reform wspierających toczący się obecnie proces nadrabiania zaległości, szczególne znaczenie będzie miało podjęcie dalszych działań zwiększających uczestnictwo w rynku pracy, poprawiających otoczenie działalności gospodarczej i zachęcających do prywatnych nakładów na badania i rozwój.

- (4) Zgodnie ze scenariuszem makroekonomicznym będącym podstawą prognoz budżetowych zawartych w programie wzrost realnego PKB przyspieszy z 1,7 % w 2009 roku do 3 % w 2010 roku, 4,5 % w 2011 roku i 4,2 % w 2012 roku. W zestawieniu z dostępnymi obecnie informacjami⁽²⁾ założenie dotyczące wzrostu realnego PKB w 2010 roku wydaje się nieco optymistyczne, natomiast założenia dotyczące lat 2011 i 2012 wydają się optymistyczne. W programie przedstawiono scenariusz alternatywny zakładający urzeczywistnienie się czynników ryzyka, zgodnie z którym wzrost realnego PKB będzie niższy i wyniesie 2,7 % w 2010 roku, 3,7 % w 2011 roku i 3,5 % w roku 2012, co wydaje się bardziej prawdopodobne. Prognozowany w programie stopniowy wzrost zatrudnienia w latach 2010–2012 jest prawdopodobny w świetle nowych informacji, tym bardziej że szybkie dostosowanie płac realnych wydaje się łagodzić wpływ pogorszenia się koniunktury gospodarczej na zatrudnienie. Zawarte w programie prognozy dotyczące inflacji, które przewidują początkowo jej spadek do ok. 2 % w 2010 roku w związku z trendem aprecyjnym polskiej waluty i ograniczoną presją na wzrost płac, a następnie jej stopniowy wzrost w miarę poprawy sytuacji gospodarczej, są realistyczne.
- (5) W programie ocenia się, że w 2009 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 7,2 % PKB. Poważne pogorszenie deficytu w porównaniu z rokiem 2008, w którym wyniósł on 3,6 % PKB, wynika w znacznym stopniu z wpływu kryzysu na stan finansów publicznych, ale także ze środków stymulacyjnych odpowiadających wartości niemal 2 % PKB przyjętych przez rząd w 2009 roku zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej. Głównymi

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przytoczone w niniejszym tekście są dostępne na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_pl.htm

⁽²⁾ Ocena uwzględnia w szczególności prognozę służb Komisji z jesieni 2009 roku, ale także inne informacje, które uzyskano od tego czasu, w szczególności śródkresową prognozę służb Komisji z lutego 2010 roku.

elementami pakietu środków stymulacyjnych były obniżka podatku dochodowego od osób fizycznych (uchwalona w 2007 roku), zwiększenie inwestycji publicznych oraz indeksacja transferów socjalnych. Z drugiej strony, deficyt w 2009 roku byłby jeszcze większy, gdyby nie wdrożono środków na rzecz jego zmniejszenia szacowanych na ok. 1,5 punktu procentowego (ograniczenie wydatków na administrację i zwiększenie poboru dywidendy od przedsiębiorstw państwowych). Pomimo tych działań saldo strukturalne pogorszyło się w 2009 roku o ponad 2 punkty procentowe PKB, co wynikało dodatkowo z nadmiernych wydatków w niektórych podsektorach sektora instytucji rządowych i samorządowych⁽¹⁾ oraz z niekorzystnej struktury wzrostu gospodarczego.

Pomimo wysokiego poziomu deficytu strukturalnego i prognozowanego silnego ożywienia aktywności gospodarczej w programie przewiduje się strategię stopniowego wyjścia, a w latach 2010–2011 planuje się umiarkowaną konsolidację budżetową.

- (6) W programie prognozowane jest niewielkie obniżenie się deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych – do 6,9 % PKB w 2010 roku. Spadek ten ma zostać osiągnięty dzięki dużemu wzrostowi wskaźnika dochodów (o 2,2 punktu procentowego), który z kolei z nadwyżką zrównoważyłby znaczny wzrost wskaźnika wydatków (o 1,9 punktu procentowego), wynikający głównie ze wzrostu wydatków kapitałowych (finansowanych częściowo z funduszy UE). Głównymi działaniami konsolidacyjnymi są podwyżka stawek niektórych podatków akcyzowych i quasi-podatków akcyzowych (o ok. 0,2 % PKB) oraz ograniczenie wzrostu wynagrodzeń przewidzianego w budżecie centralnym (0,3 % PKB), które to działania odpowiadają w sumie 0,5 % PKB. Szacuje się, że poprawa salda strukturalnego wyniesie 0,8 punktu procentowego PKB i będzie dodatkowo odzwierciedlać korzystną strukturę wzrostu gospodarczego, prowadząc do większej elastyczności podatkowej niż w zwykłych warunkach. Wysiłek fiskalny wynikający z obecnych planów jest mniejszy niż średni roczny wysiłek fiskalny zalecony przez Radę w lipcu 2009 roku na lata 2010–2012 (co najmniej 1,25 punktu procentowego PKB).
- (7) Głównym celem średniookresowej strategii budżetowej nakreślonej w programie jest sprowadzenie deficytu poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB do 2012 roku, zgodnie z zaleceniem Rady wydanym na podstawie art. 104 ust. 7 TWE. Planowana korekta jest jednak w znacznym stopniu skoncentrowana w ostatnich latach okresu objętego programem – zgodnie z prognozą saldo nominalne poprawi się o 0,3 punktu procentowego PKB w 2010 roku, o 1 punkt procentowy PKB w 2011 roku i o 3 punkty procentowe PKB w roku 2012. Saldo strukturalne ma się poprawiać o 0,8–0,9 punktu procentowego PKB rocznie w latach 2010–2011 oraz o 3 punkty procentowe PKB w 2012 roku. Aby zrównoważyć gorszą niż zakładano w czasie wydawania zalecenia Rady sytuację

wyjściową w odniesieniu do deficytu nominalnego w 2009 roku, średni roczny wysiłek strukturalny w latach 2010–2012 wyniósłby zatem ok. 1½ % PKB, tzn. byłby nieznacznie wyższy niż przewidziano w zaleceniu Rady wydanym w ramach procedury nadmiernego deficytu. Konsolidacja w latach 2011–2012 opiera się głównie na zmniejszaniu wydatków, ale nie jest wsparta dostatecznie konkretnymi środkami. Łączny wpływ netto ogłoszonych środków (tzn. środków zawartych w Planie Rozwoju i Konsolidacji Finansów z 29 stycznia 2010 r., do którego program konwergencji często nawiązuje) nie przekracza 0,5 % PKB w latach 2011–2012⁽²⁾. W programie potwierdzono zobowiązanie do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego, jakim jest wynik sektora instytucji rządowych i samorządowych wynoszący -1 % PKB w kategoriach strukturalnych. Biorąc pod uwagę najnowsze prognozy i poziom długu, cel ten jest jak najbardziej zgodny z celami paktu stabilności i wzrostu. W programie nie przewiduje się jednak osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w objętym nim okresie.

- (8) Wyniki budżetowe mogą okazać się gorsze niż zakładano w programie w całym okresie nim objętym. Po pierwsze, wzrost realnego PKB może okazać się mniejszy niż prognozowano, co przełożyłoby się na mniejsze od oczekiwanych dochody podatkowe. W programie przewidziano, że w przypadku urzeczywistnienia się ostrożniejszego i bardziej prawdopodobnego scenariusza alternatywnego deficyt w 2012 roku zbliżyłby się do 5 % PKB, a nadmierny deficyt nie zostanie skorygowany w terminie wyznaczonym przez Radę. Po drugie, cele budżetowe na lata 2011 i 2012 nie są poparte konkretnymi środkami. W związku z napiętym kalendarzem wyborczym w ciągu dwóch następnych lat (wybory prezydenckie i samorządowe jesienią 2010 roku, wybory parlamentarne jesienią 2011 roku) nasuwa się pytanie o termin określenia i wdrożenia tych środków. Po trzecie, Polsce w przeszłości nie zawsze udało się wywiązywać z planów dotyczących docelowych wydatków na poziomie sektora instytucji rządowych i samorządowych, które były przedstawiane przez nią w kolejnych aktualizacjach programów konwergencji, a nowe inicjatywy mające na celu wzmocnienie ram budżetowych mogą okazać się niewystarczające, aby zmienić tę niekorzystną tendencję w okresie objętym programem. Proponowana nowa „doraźna” reguła wydatkowa, która ma obowiązywać do czasu wprowadzenia „docelowej” reguły wydatkowej, obejmuje bardzo małą część wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych (mniej niż 15 %) i nawet w przypadku jej pełnego wdrożenia przyczyni się jedynie do niewielkiej rocznej korekty (o mniej niż 0,2 % PKB rocznie w latach 2011–2012)⁽³⁾. Podsumowując, wyniki budżetowe mogą okazać się gorsze niż założono w programie.

(2) Wartość 0,5 % PKB obejmuje wpływ reguły wydatkowej określonej w pierwszym pakiecie reform, który przedstawiono prezydentowi.

(3) W programie zaplanowano wprowadzenie dwóch reguł wydatkowych: pierwsza z nich to „doraźna” reguła obejmująca jedynie niewielką część wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych. Reguła ta będzie obowiązywać do czasu, gdy deficyt strukturalny sektora instytucji rządowych i samorządowych obniży się do poziomu średniookresowego celu budżetowego (zakładającego deficyt na poziomie 1 % PKB). Następnie władze planują wprowadzenie „docelowej” reguły wydatkowej (mającej na celu ustabilizowanie deficytu strukturalnego na poziomie 1 % PKB), która obejmowałaby większą część wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych.

(1) Nie dotyczy to podsektora centralnego, którego wydatki były niższe od zaplanowanych pomimo wyższych dochodów.

- (9) Szacuje się, że w 2009 roku dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 50,7 % PKB, wobec 47,2 % rok wcześniej. Przewiduje się, że w okresie objętym programem wskaźnik ten wzrośnie o 5 punktów procentowych, do poziomu ok. 56 % PKB w roku 2012 (głównie za sprawą utrzymującego się wysokiego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych), ale pozostanie znacznie poniżej wartości referencyjnej przewidzianej w Traktacie. Przewiduje się, że znaczne wpływy z prywatyzacji planowane na rok 2010 ograniczą wzrost wskaźnika zadłużenia. Biorąc pod uwagę wciąż złe warunki rynkowe i gorsze niż planowano wyniki wcześniejszych planów prywatyzacyjnych, wpływy te mogą być niższe od spodziewanych. W swojej prognozie z jesieni 2009 roku, bazując na odmiennym scenariuszu makroekonomicznym i zakładając niezmienny kurs polityki, służby Komisji przewidywały, że wskaźnik zadłużenia przekroczy próg wynoszący 60 % PKB w 2011 roku. W świetle najnowszych danych prognoza ta wydaje się wprawdzie zawyżona, ale wskaźnik zadłużenia w najbliższych latach może być wyższy niż założono w programie.
- (10) Ze średniokresowych prognoz dotyczących długu do roku 2020, w których zakłada się stopniowy powrót tempa wzrostu PKB do poziomów przewidywanych przed kryzysem oraz przywrócenie obciążeń podatkowych do przedkryzysowego poziomu i które obejmują prognozowany wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, wynika, że przewidziany w programie rozwój sytuacji budżetowej – w ujęciu nominalnym i bez dalszych zmian polityki – całkowicie wystarczy do ustabilizowania wskaźnika zadłużenia w terminie do roku 2020. W programie jest mowa o reformach wspierających stabilność finansów publicznych w długim okresie (objęcie służb mundurowych zreformowanym powszechnym systemem emerytalnym, wiek emerytalny, fundusz ubezpieczeń społecznych rolników i ograniczenie rent inwalidzkich). Środki te są wprawdzie bardzo ważne z punktu widzenia salda sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz zmian na rynku pracy w długim okresie, ale ze względu na ich planowane stopniowe wdrażanie nie będą miały znacznego wpływu na to saldo w okresie objętym programem.
- (11) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest znacznie mniejszy od unijnej średniej w związku z planowanym zmniejszeniem wydatków publicznych na świadczenia emerytalno-rentowe. Sytuacja budżetowa w 2009 roku powoduje jednak znaczną lukę w długookresowej stabilności finansów publicznych. Do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansów publicznych w długim okresie, które w sprawozdaniu Komisji z 2009 roku na temat długoterminowej stabilności finansów publicznych⁽¹⁾ oceniono jako średnie, przyczyniłoby się osiągnięcie wyższych nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej, zgodnie z założeniami programu.
- (12) Istnieją możliwości poprawienia polskich ram budżetowych. W Polsce obowiązuje jeden typ zasady budżetowej – opiera się ona na trzech progach wysokości długu (50 %, 55 % i 60 % PKB, ten ostatni zapisany w konstytucji), których przekroczenie powoduje konieczność zastosowania coraz bardziej rygorystycznych środków na rzecz konsolidacji budżetowej. Ramy instytucjonalne nie gwarantują dostatecznej kontroli nad wydatkami, co prowadzi do ich częstego przekraczania. W 2009 roku władze podjęły działania mające na celu ulepszenie ram budżetowych. Zaostrzono obowiązującą do tej pory regułę dotyczącą zadłużenia, wprowadzając dodatkowe przepisy szczególne, które określają rodzaj środków podejmowanych w przypadku gdy dług publiczny przekroczy 55 % PKB (definicja krajowa, inna niż wg ESA 95). Perspektywę planowania budżetowego dla podsektora centralnego budżetu państwa wydłużono z 3 do 4 lat. Dokonano pewnych zmian organizacyjnych w sektorze instytucji rządowych i samorządowych celem zwiększenia przejrzystości finansów publicznych. Władze planują także wzmocnienie ram budżetowych, które obejmuje „doraźną” i „docelową” regułę wydatkową. Reguła „doraźna” obejmowałaby jednak tylko te wydatki w podsektorze centralnym budżetu państwa, które nie wynikają z obowiązujących ustaw (z wyłączeniem inwestycji publicznych), a stanowią one obecnie mniej niż 15 % wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych. Chociaż działania te ułatwią przyszłe wysiłki konsolidacyjne, nie mogą jednak zastąpić środków koniecznych do wsparcia procesu konsolidacji budżetowej przewidzianego w programie.
- (13) Jeżeli chodzi o strukturę wydatków publicznych, stosunkowo duża ich część jest w Polsce przeznaczana na ochronę socjalną, kosztem stosunkowo niskich nakładów na dziedziny zwiększające wzrost gospodarczy (innowacje, badania i rozwój) i na opiekę zdrowotną. Oprócz tego wydaje się, że istnieją możliwości zwiększenia efektywności wydatków publicznych w sektorach takich jak opieka zdrowotna i edukacja. Po stronie dochodów obciążenie podatkowe jest zbliżone do średniej unijnej, ale korzystne byłoby dalsze uproszczenie skomplikowanych systemów opodatkowania i poboru podatków. Od 2005 roku polskie władze stopniowo definiują i wdrażają budżetowanie zadaniowe, które powinno zwiększyć skuteczność i efektywność realizacji wydatków publicznych w najbliższych latach. W budżecie na 2010 roku rozszerzono zakres budżetowania zadaniowego na kolejne jednostki sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz na dodatkowe kategorie wydatków. Pierwszy budżet centralny będący w pełni budżetem zadaniowym ma zostać wprowadzony w 2013 roku.
- (14) Podsumowując, przedstawiona w programie strategia budżetowa na 2010 rok jest zasadniczo zgodna z zaleceniami Rady przyjętymi na podstawie art. 104 ust. 7 TWE w dniu 7 lipca 2009 r. Biorąc jednak pod uwagę zagrożenia, strategia budżetowa na rok 2011 i lata późniejsze wydaje się niezgodna z zaleceniami Rady. Średni roczny wysiłek strukturalny zaplanowany na lata 2010–2012 wynosi 1½ punktu procentowego PKB, tzn. jest nieznacznie wyższy niż przewidziano w zaleceniu Rady wydanym w ramach procedury nadmiernego deficytu. Konsolidacja budżetowa jest jednak w znacznym stopniu skoncentrowana w końcowych latach okresu

(1) W konkluzjach z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie stabilności finansów publicznych „Rada apeluje do państw członkowskich o to, by w przygotowywanych programach stabilności i konwergencji skupiły swoją uwagę na strategiach ukierunkowanych na stabilność” oraz „wzywa Komisję, by wraz z Komitetem Polityki Gospodarczej i Komitetem Ekonomiczno-Finansowym kontynuowała opracowywanie metod służących ocenie długoterminowej stabilności finansów publicznych, tak aby były one gotowe na czas przed przygotowaniem kolejnego sprawozdania na temat stabilności”, które jest przewidziane na rok 2012.

objętego programem, docelowe poziomy deficytu opierają się na optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu, a za planowanymi oszczędnościami nie stoją wystarczająco konkretne środki. Ze względu na dobre wyniki gospodarcze Polski w czasie kryzysu, prognozowane przez władze ożywienie gospodarcze, które ma nastąpić od 2010 roku, duży deficyt strukturalny sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz stojący przed władzami cel skorygowania nadmiernego deficytu do 2012 roku odpowiednia byłaby strategia konsolidacji budżetowej bardziej skoncentrowana w początkowych latach okresu objętego programem. W 2010 roku budżet powinien zostać wykonany rygorystycznie, przy czym zaplanowane bieżące wydatki pierwotne należy w miarę możliwości ograniczyć, a nadzwyczajne dochody przeznaczyć na zmniejszenie deficytu. Docelowe wartości deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych na lata 2011–2012 powinny zostać poparte szeroko zakrojonymi dodatkowymi działaniami, które zapewniłyby dodatkowo odpowiedni margines bezpieczeństwa na wypadek nieureczywistnienia się podstawowego scenariusza makroekonomicznego zawartego w programie.

- (15) Co do wymagań odnośnie do danych określonych w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie przedstawiono wszystkie dane obowiązkowe i większość opcjonalnych⁽¹⁾. W swoich zaleceniach z dnia 7 lipca 2009 r. wydanych na podstawie art. 104 ust. 7 TWE Rada zaleciła również, aby Polska przedstawiła sprawozdanie z postępów poczynionych we wdrażaniu zaleceń Rady w oddzielnym rozdziale aktualizacji programów konwergencji. Polska zastosowała się do tego zalecenia częściowo. W szczególności Polska nie określiła dostatecznie szczegółowo środków niezbędnych do sprowadzenia deficytu poniżej wartości referencyjnej do 2012 roku ani reform mających na celu ograniczenie bieżących wydatków pierwotnych w nadchodzących latach.

Podsumowując, Polska planuje wprowadzić dokonanie korekty nadmiernego deficytu do 2012 roku zgodnie z zaleceniem Rady przyjętym w ramach procedury nadmiernego deficytu, ale korekta budżetowa jest w znacznym stopniu skoncentrowana na końcowych latach okresu objętego programem (ograniczenie deficytu jest zaplanowane głównie na rok 2012), a oprócz tego po stronie dochodów oraz wydatków istnieje znaczne ryzyko zagrażające wartościom deficytu docelowego określonym w programie. Biorąc pod uwagę prognozowane przez władze ożywienie gospodarcze, które ma nastąpić od 2010 roku, oraz duży deficyt strukturalny sektora instytucji rządowych i samorządowych, odpowiednia byłaby strategia

konsolidacji budżetowej bardziej skoncentrowana w początkowych latach okresu objętego programem. Zagrożenia dla realizacji celów budżetowych wynikają z: optymistycznych założeń dotyczących wzrostu realnego PKB, braku wystarczająco konkretnych, szeroko zakrojonych działań wspierających cele budżetowe po 2011 roku, wcześniejszych przypadków przekroczenia planowanej wysokości wydatków bieżących oraz wpływu cyklu wyborczego. Z zadowoleniem przyjmuje się zamiary wzmocnienia ram budżetowych, szczególnie oparcie ich na regułach wydatkowych. W przypadku „doraźnej” reguły wydatkowej właściwe byłoby przyjęcie bardziej ambitnych założeń, zwłaszcza w odniesieniu do wielkości obszaru finansów publicznych, który ma być objęty tą zasadą.

W świetle powyższej oceny oraz zalecenia z dnia 7 lipca 2009 r., wydanego na podstawie art. 104 ust. 7 TWE, jak również wobec potrzeby zapewnienia trwałej konwergencji, Polskę wzywa się, by:

- (i) rygorystycznie wykonała budżet na 2010 rok, w miarę możliwości ograniczając zaplanowane bieżące wydatki pierwotne i przeznaczając nadzwyczajne dochody na zmniejszenie deficytu;
- (ii) zwiększyła planowaną korektę budżetową w 2011 roku, aby osiągnąć zalecany średni roczny wysiłek fiskalny w wysokości 1,25 % PKB, zgodnie z zaleceniem wydanym na podstawie art. 104 ust. 7 TWE, oraz była gotowa przyjąć w latach 2011 i 2012 dodatkowe środki konsolidacyjne w przypadku urzeczywistnienia się ryzyka związanego z faktem, że scenariusz przedstawiony w programie jest bardziej optymistyczny niż scenariusz będący podstawą zalecenia wydanego na podstawie art. 104 ust. 7 TWE;
- (iii) przystąpiła do wzmocnienia ram budżetowych, w tym przez wprowadzenie reguły wydatkowej obejmującej większą część wydatków pierwotnych sektora instytucji rządowych i samorządowych niż przedstawiona w programie konwergencji reguła „doraźna” i przewidującej odpowiednie mechanizmy kontroli i egzekwowania. Wymagałoby to zmniejszenia udziału wydatków ustawowych w całkowitych wydatkach.

Ponadto wzywa się Polskę, by w następnej aktualizacji programu konwergencji zawarła bardziej szczegółowe informacje w osobnym rozdziale dotyczącym postępów poczynionych w likwidacji nadmiernego deficytu, zgodnie z zaleceniami Rady wydanymi w dniu 7 lipca 2009 r. na podstawie art. 104 ust. 7.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2008	2009	2010	2011	2012
Realny PKB (zmiana w %)	PK luty 2010	5,0	1,7	3,0	4,5	4,2
	KOM listopad 2009	5,0	1,2	1,8	3,2	nd.
	PK grudzień 2008	5,1	3,7	4,0	4,5	nd.

⁽¹⁾ Nie przedstawiono w szczególności szacunków dotyczących wpływu poszczególnych czynników produkcji na potencjalny wzrost oraz długoterminowych prognoz dla pewnych serii danych.

		2008	2009	2010	2011	2012
Inflacja HICP (%)	PK luty 2010	4,2	4,0	2,1	2,7	3,2
	KOM listopad 2009	4,2	3,9	1,9	2,0	nd.
	PK grudzień 2008	4,2	2,9	2,5	2,5	nd.
Luka produktowa ⁽¹⁾ (% potencjalnego PKB)	PK luty 2010	2,4	-0,4	-1,7	-1,5	-1,5
	KOM listopad 2009 ⁽²⁾	2,6	-0,4	-2,2	-2,3	nd.
	PK grudzień 2008	1,0	-0,1	-0,6	-0,5	nd.
Wierzytelności/zadłużenie netto wobec reszty świata (% PKB)	PK luty 2010	-4,0	-0,1	-1,1	-0,0	-0,8
	KOM listopad 2009	-4,0	-0,2	-0,3	-0,7	nd.
	PK grudzień 2008	-4,0	-1,8	-1,3	-1,5	nd.
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK luty 2010	39,6	37,4	39,6	40,3	40,3
	KOM listopad 2009	39,6	37,6	38,6	38,3	nd.
	PK grudzień 2008	39,8	40,7	40,0	39,7	nd.
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK luty 2010	43,3	44,6	46,5	46,2	43,3
	KOM listopad 2009	43,3	44,0	46,1	45,9	nd.
	PK grudzień 2008	42,6	43,2	42,4	41,7	nd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK luty 2010	-3,6	-7,2	-6,9	-5,9	-2,9
	KOM listopad 2009	-3,6	-6,4	-7,5	-7,6	nd.
	PK grudzień 2008	-2,7	-2,5	-2,3	-1,9	nd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PK luty 2010	-1,4	-4,8	-4,2	-3,1	-0,2
	KOM listopad 2009	-1,4	-3,8	-4,6	-4,6	nd.
	PK grudzień 2008	-0,3	0,1	0,2	0,5	nd.
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽¹⁾ (% PKB)	PK luty 2010	-4,6	-7,0	-6,2	-5,3	-2,3
	KOM listopad 2009	-4,7	-6,3	-6,6	-6,7	nd.
	PK grudzień 2008	-3,1	-2,5	-2,1	-1,7	nd.
Saldo strukturalne ⁽³⁾ (% PKB)	PK luty 2010	-4,6	-7,0	-6,2	-5,3	-2,3
	KOM listopad 2009	-4,7	-6,4	-6,6	-6,7	nd.
	PK grudzień 2008	-3,1	-2,5	-2,3	-1,7	nd.
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK luty 2010	47,2	50,7	53,1	56,3	55,8
	KOM listopad 2009	47,2	51,7	57,0	61,3	nd.
	PK grudzień 2008	45,9	45,8	45,5	44,8	nd.

Uwagi:

⁽¹⁾ Podane w programie wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji przedstawionych w programie.

⁽²⁾ W oparciu o szacowany potencjalny wzrost w wysokości – odpowiednio – 5,0 %, 4,2 %, 3,7 % i 3,3 % w latach 2008–2011.

⁽³⁾ Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe. Zgodnie z najnowszym programem brak jest działań jednorazowych, natomiast według prognozy służb Komisji z jesieni 2009 roku działania te wynoszą 0,1 % PKB w 2009 roku (działania te przyczyniają się do zmniejszenia deficytu).

Źródło:

Program konwergencji (PK); prognoza służb Komisji z jesieni (KOM); obliczenia służb Komisji.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE**Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 143/05)

Data przyjęcia decyzji	25.1.2010
Numer środka pomocy państwa	N 194/09
Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Liquidation aid to Bradford & Bingley
Podstawa prawna	Banking (Special Provisions) Act 2008 The Bradford & Bingley plc Transfer of Securities and Property etc. Order 2008
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Pomoc na zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki, Pomoc na zamknięcie przedsiębiorstwa
Forma pomocy	Pożyczka uprzywilejowana, Gwarancja, Inne formy pozyskiwania kapitału
Budżet	—
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	25.1.2010 – Koniec postępowania likwidacyjnego
Sektory gospodarki	Pośrednictwo finansowe
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	The Commissioners for Her Majesty's Treasury 1 Horse Guards Road London SW1A 2HQ UNITED KINGDOM
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	30.3.2010
Numer środka pomocy państwa	NN 11/10
Państwo członkowskie	Irlandia
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Rescue measure in favour of INBS
Podstawa prawna	Building Societies Act 1989, CIFS Act 2008
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Pomoc na zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 2 700 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	—
Sektory gospodarki	Pośrednictwo finansowe
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Irish Minister for Finance
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	27.4.2010
Numer środka pomocy państwa	N 41/10
Państwo członkowskie	Łotwa
Region	Rīga
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Investīciju atbalsts VAS "Starptautiskā lidosta "Rīga" "
Podstawa prawna	15.12.2009. MK noteikumi Nr. 1476 "Noteikumi par darbības programmas "Infrastruktūra un pakalpojumi" papildinājuma 3.3.1.4. aktivitāti "Lidostu infrastruktūras attīstība" "
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Rozwój sektorowy, Rozwój regionalny
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 124 mln EUR
Intensywność pomocy	75 %

Czas trwania	1.5.2010–31.12.2020
Sektory gospodarki	Transport lotniczy
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Satiksmes ministrija Gogoļa iela 3 Rīga, LV-1743 LATVIJA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	10.5.2010
Numer środka pomocy państwa	N 116/10
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Änderung der Regelung für Innovationsbeihilfen an den Schiffbau
Podstawa prawna	Richtlinie des Bundesministeriums für Wirtschaft und Technologie zum Förderprogramm „Innovativer Schiffbau sichert wettbewerbsfähige Arbeitsplätze“
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Innowacyjność
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 22 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 45 mln EUR
Intensywność pomocy	20 %
Czas trwania	1.5.2010–31.12.2010
Sektory gospodarki	Budownictwo okrętowe
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie Scharnhorststr. 34-37 10115 Berlin DEUTSCHLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.5874 – Barclays/Blackstone/Portfolio Hotels)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 143/06)

W dniu 21 maja 2010 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32010M5874. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

Komunikat zgodnie z artykułem 12 paragraf 5 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 w sprawie informacji dostarczanej przez władze celne państw członkowskich, dotyczącej klasyfikacji towarów w nomenklaturze celnej

(2010/C 143/07)

Wiążąca informacja taryfowa przestaje być ważna od niniejszego dnia, jeśli staje się ona niezgodna z interpretacją nomenklatury celnej, jako wynik następujących międzynarodowych środków taryfowych:

Zmiany do Not Wyjaśniających Systemu Zharmonizowanego oraz Kompendium Opinii Klasyfikacyjnych, zatwierdzonych przez Radę Współpracy Celnej (dok. RWC NC1500 – sprawozdanie z 44. sesji Komitetu HS):

ZMIANY DO NOT WYJAŚNIAJĄCYCH WYKONANE ZGODNIE Z PROCEDURĄ ARTYKUŁU 8 KONWENCJI HS ORAZ OPINIE KLASYFIKACYJNE ZREDAGOWANE PRZEZ KOMITET HS ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI CELNEJ

(44 SESJA HSC W PAŹDZIERNIKU 2009 R.)

DOK. NC1500

Zmiany Not Wyjaśniających do Nomenklatury załączonej do Konwencji HS

84.15	K/16
84.19	K/18
84.33	K/2
85.36	K/1
90.28	K/4
95.04	K/17

Opinie klasyfikacyjne zatwierdzone przez Komitet HS

3002.10/4	K/9
3002.10/5	K/9
3404.90/1	K/10
3504.00/2	K/11
3824.90/18	K/12
3923.90/1	K/13
4014.90/1	K/14
4016.93/2	K/15
9503.00/9 (Zmiana podstawy prawnej)	K/5

Informacje dotyczące treści tych środków można otrzymać z Dyrekcji Generalnej ds. Podatków i Unii Celnej Komisji Europejskiej (rue de la Loi/Wetstraat 200, 1049 Bruxelles/Brussels, BELGIQUE/BELGIË) lub mogą być pobrane ze strony internetowej tej Dyrekcji Generalnej:

http://ec.europa.eu/comm/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/harmonised_system/index_en.htm

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Stopa procentowa stosowana przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji
refinansujących ⁽¹⁾:

1,00 % na dzień 1 czerwca 2010 r.

Kursy walutowe euro ⁽²⁾

1 czerwca 2010 r.

(2010/C 143/08)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2155	AUD	Dolar australijski	1,4595
JPY	Jen	110,65	CAD	Dolar kanadyjski	1,2766
DKK	Korona duńska	7,4393	HKD	Dolar hong kong	9,4720
GBP	Funt szterling	0,83470	NZD	Dolar nowozelandzki	1,8056
SEK	Korona szwedzka	9,6163	SGD	Dolar singapurski	1,7193
CHF	Frank szwajcarski	1,4183	KRW	Won	1 478,29
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,3929
NOK	Korona norweska	7,9420	CNY	Yuan renminbi	8,3021
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,2590
CZK	Korona czeska	25,628	IDR	Rupia indonezyjska	11 249,90
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,0203
HUF	Forint węgierski	276,62	PHP	Peso filipińskie	56,709
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	38,0290
LVL	Łat łotewski	0,7093	THB	Bat tajlandzki	39,607
PLN	Złoty polski	4,1140	BRL	Real brazylijski	2,2262
RON	Lej rumuński	4,1868	MXN	Peso meksykańskie	15,7893
TRY	Lir turecki	1,9288	INR	Rupia indyjska	57,3170

⁽¹⁾ Stopa obowiązująca w ostatnich operacjach, których dokonywano przed wskazaną datą. W przypadku przetargu procentowego, stopa procentowa odpowiada marginalnej stopie procentowej.

⁽²⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

ZAWIADOMIENIE W SPRAWIE WNIOSKU O ZEZWOLENIE NA PROWADZENIE PRAC POSZUKIWAWCZYCH WĘGLOWODORÓW CIEKŁYCH I GAZOWYCH, O NAZWIE „COSTA DEL SOLE”

REPUBLIKA WŁOSKA – REGION SYCYLIA

REGIONALNA DYREKCJA DS. ENERGII I USŁUG PUBLICZNYCH – REGIONALNY WYDZIAŁ DS. ENERGII

BIURO REGIONALNE DS. WĘGLOWODORÓW I GEOTERMII (U.R.I.G.)

(2010/C 143/09)

Przedsiębiorstwo Apennine Energy s.r.l. z siedzibą w Rzymie, via Alberico II 31 CAP I-00193 (NIP/nr VAT (wł. C.F./P.IVA) 01348720358), zarejestrowane w Izbie Handlowej w Rzymie z numerem 01348720358, złożyło wniosek z datą 18 grudnia 2009 r. skierowany do dawnej Dyrekcji ds. Przemysłu z siedzibą w Palermo 90146, via Ugo La Malfa 87/89, która jest właściwym organem w zakresie przyznawania koncesji wydobywczych na obszarze regionu Sycylii, o wydanie, na mocy ustawy regionalnej L.R.S. nr 14 z dnia 3 lipca 2000 r. w sprawie transpozycji dyrektywy 94/22/WE do krajowego porządku prawnego oraz jej wykonania, zezwolenia na prowadzenie prac poszukiwawczych węglowodorów ciekłych i gazowych, o nazwie „Costa del Sole”, na obszarze o powierzchni 4 152 ha (41,52 km²) położonym wzdłuż południowego wybrzeża Sycylii w prowincji Caltanissetta. Obszar ten obejmuje gminy Butera i Gela.

Przedmiotowy obszar graniczy od południa z morzem – wzdłuż odcinka wybrzeża pomiędzy wierzchołkami D i E, a od innych stron - z obszarami nieobjętymi koncesjami.

Obszar prac poszukiwawczych wytycza ciągła linia wyznaczona za pomocą siedmiu wierzchołków oraz dodatkowo linia przebiegająca wzdłuż wybrzeża pomiędzy wierzchołkami D i E.

Wspomniane wierzchołki wyznaczone są w następujący sposób:

- A. południowo-zachodni róg domu Savorini na wysokości 100 m (F. 272 III NE).
- B. Punkt trygonometryczny zlokalizowany na wysokości 289 m w Rocca d'Adamo (F.272 III NE).
- C. Punkt trygonometryczny zlokalizowany na wysokości 75 m w Torre Manfria (F.272 III NE).
- D. Punkt przecięcia linii wybrzeża z przedłużeniem linii łączącej wierzchołki B i C (F.272 III NE).

- E. Punkt przecięcia linii wybrzeża z przedłużeniem linii łączącej wierzchołki F i G (F.272 III NO).
- F. Punkt trygonometryczny zlokalizowany na wysokości 18 m w Castello di Falconara (F. 272 III NO).
- G. południowo-zachodni róg domów La Tenutella na wysokości 59 m (F. 272 III NE).

Współrzędne geograficzne

Wierzchołki	Długość geograficzna wschodnia (M. Mario)	Szerokość geograficzna północna
A	1° 42' 23,39"	37° 09' 49,46"
B	1° 43' 35,59"	37° 09' 41,35"
C	1° 41' 11,19"	37° 05' 59,19"
D	1° 41' 08,14"	37° 05' 53,11"
E	1° 35' 57,97"	37° 06' 25,14"
F	1° 36' 03,05"	37° 06' 29,39"
G	1° 38' 33,56"	37° 08' 41,63"

Zainteresowane podmioty mogą złożyć wniosek o zezwolenie dotyczący tego samego obszaru w ciągu 90 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wnioski otrzymane po tej dacie nie zostaną uwzględnione. Dekret przyznający zezwolenie na prace poszukiwawcze zostanie przyjęty w ciągu sześciu miesięcy po ostatecznym terminie zgłaszania ewentualnych wniosków przez podmioty konkurencyjne. Zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 94/22/WE informuje się ponadto, że kryteria, na podstawie których wydawane są zezwolenia na wydobycie i prace poszukiwawcze oraz koncesje na eksploatację, zostały już opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 396 z dnia 19 grudnia 1998 r., z odesłaniem do przepisów dekretu prezydenta Republiki nr 625 z dnia 25 listopada 1996 r. (opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Republiki Włoskiej* nr 293 z dnia 14 grudnia 1996 r.) w sprawie transpozycji wyżej wymienionej dyrektywy do krajowego porządku prawnego oraz jej wykonania, a także zostały dokładnie określone we wspomnianej ustawie regionu Sycylii nr 14 z dnia 3 lipca 2000 r. (opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Regionu Sycylii* nr 32 z dnia 7 lipca 2000 r.).

Warunki i wymogi dotyczące prowadzenia i zaprzestania działalności określa wyżej wymieniona ustawa regionu Sycylii nr 14 z dnia 3 lipca 2000 r. oraz standardowa specyfikacja techniczna (Disciplinare Tipo) przyjęta przez Dyрекcję ds. Przemysłu dekrétami nr 91 z dnia 30 października 2003 r. oraz nr 88 z dnia 20 października 2004 r., opublikowanymi w *Dzienniku Urzędowym Regionu Sycylii*, odpowiednio nr 49 część I z dnia 14 listopada 2003 r. i nr 46 część I z dnia 5 listopada 2004 r.

Dokumentacja dotycząca wniosku znajduje się w Ufficio Regionale per gli Idrocarburi e la Geotermia del Dipartimento del Corpo Regionale delle Miniere, Via Ugo La Malfa 101, 90146 Palermo PA, ITALIA, i udostępniana jest na życzenie zainteresowanych podmiotów.

Palermo, dnia 21 kwietnia 2010 r.

Główny inżynier

Dr. Ing. Salvatore GIORLANDO

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI
HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie dotyczące środków antidumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych lodówek side-by-side pochodzących z Republiki Korei: zmiana adresu przedsiębiorstwa, któremu przyznana została indywidualna stawka cła antidumpingowego

(2010/C 143/10)

Przywóz niektórych lodówek side-by-side pochodzących z Republiki Korei podlega ostatecznemu cłu antidumpingowemu nałożonemu rozporządzeniem Rady (WE) nr 1289/2006 ⁽¹⁾ („rozporządzenie (WE) nr 1289/2006”).

Daewoo Electronics Corporation, przedsiębiorstwo z siedzibą w Republice Korei, którego wywóz do Unii niektórych lodówek side-by-side podlega cłu antidumpingowemu wynoszącemu 3,4 %, nałożonemu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1289/2006, poinformowało Komisję o zmianie swojego adresu, która nastąpiła dnia 8 sierpnia 2008 r.

Przedsiębiorstwo twierdzi, że zmiana adresu nie wpływa na jego prawo do korzystania z indywidualnej stawki cła stosowanej wobec niego, gdy było wcześniej zarejestrowane pod adresem:

686 Ahyeon-dong
Mapo-gu
Seoul
SOUTH KOREA

Przedsiębiorstwo przedłożyło wystarczające dowody pozwalające ustalić, że zmiana adresu była spowodowana wewnętrzną reorganizacją przedsiębiorstwa, która pociągnęła za sobą przeniesienie głównej siedziby tego przedsiębiorstwa.

Komisja zbadała przedłożone informacje i stwierdziła, że zmiana adresu przedsiębiorstwa nie ma wpływu na ustalenia przedstawione w rozporządzeniu (WE) nr 1289/2006. Odwołanie w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1289/2006 do:

Daewoo Electronics Corporation
686 Ahyeon-dong
Mapo-gu
Seoul
SOUTH KOREA

należy zatem rozumieć jako odwołanie do:

Daewoo Electronics Corporation
Narakeyum Jeodong Building 1
Jeo-dong1(il)-ga
Jung-gu
Seoul
SOUTH KOREA

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 31.8.2006, s. 11.

Dodatkowy kod Taric A733 ma zastosowanie do:

Daewoo Electronics Corporation
Narakeyum Jeodong Building 1
Jeo-dong1(il)-ga
Jung-gu
Seoul
SOUTH KOREA

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.5818 – Ericsson/LG Electronics/JV)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 143/11)

1. W dniu 26 maja 2010 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Telefonaktiebolaget LM Ericsson („Ericsson”, Szwecja) oraz LG Electronics Inc. („LG Electronics”, Korea Południowa) przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem LG-Nortel Co. Ltd. („LG-Nortel”, Korea Południowa) w drodze zakupu udziałów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa Ericsson: produkcja i sprzedaż sprzętu telekomunikacyjnego i świadczenie powiązanych usług dla operatorów sieci komórkowych i stacjonarnych,
 - w przypadku przedsiębiorstwa LG Electronics: produkcja i sprzedaż urządzeń elektroniki użytkowej i gospodarstwa domowego, produktów z zakresu łączności komórkowej oraz produktów informatycznych,
 - w przypadku przedsiębiorstwa LG-Nortel: produkcja i sprzedaż produktów i rozwiązań dla operatorów sieci oraz produktów i rozwiązań na potrzeby telefonii korporacyjnej.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5818 – Ericsson/LG Electronics/JV, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5808 – JSA/Jacquet Metals/IMS)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2010/C 143/12)

1. W dniu 26 maja 2010 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 (I po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo JSA S.A („JSA”, Belgia) ⁽¹⁾ przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad przedsiębiorstwem IMS International Metal Service („IMS”, Francja).
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - JSA S.A posiada wyłączną kontrolę nad spółką Jacquet Metals, prowadzącą działalność w sektorze dystrybucji produktów stalowych, przede wszystkim w formie blach grubych tzw. „quarto” ze stali nierdzewnej,
 - w przypadku przedsiębiorstwa IMS: dystrybucja produktów stalowych.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5808 – JSA/Jacquet Metals/IMS, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2010/C 143/11	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5818 – Ericsson/LG Electronics/JV) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 32
2010/C 143/12	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5808 – JSA/Jacquet Metals/IMS) ⁽¹⁾ 33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

